

**IX Krajowy Zjazd Delegatów i
Delegatek OZZ Inicjatywa
Pracownicza**

Poznań 14 – 15 marca 2015 r.

Materiały

SPIS TREŚCI:

1. INFORMACJE ORGANIZACYJNE.....	4
PROGRAM IX KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW I DELEGATEK OZZ INICJATYWA PRACOWNICZA	4
ORDYNACJA WYBORCZA	6
WYTYCZNE I REKOMENDACJE DLA KOMISJI ORAZ DELEGATÓW I DELEGATEK ZJAZDU.....	10
2. FUNKCJONOWANIE KOMISJI KRAJOWEJ.....	14
SPRAWOZDANIE MERYTORYCZNE Z DZIAŁAŃ KOMISJI KRAJOWEJ W OKRESIE 2013-2015.....	14
<i>Struktura, kompetencje i uprawnienia Komisji Krajowej.....</i>	<i>14</i>
<i>Rozwój związku</i>	<i>17</i>
<i>Kampanie i działania ogólnopolskie</i>	<i>17</i>
<i>Wsparcie prawne dla komisji IP i fundusz strajkowy.....</i>	<i>20</i>
<i>Działania na polu międzynarodowym</i>	<i>22</i>
<i>Media</i>	<i>26</i>
<i>Szkolenia.....</i>	<i>28</i>
PROPONOWANE ZMIANY W FUNKCJONOWANIU WŁADZ ZWIĄZKU.....	31
3. FINANSE ZWIĄZKU	36
WSTĘP	36
ZAŁOŻENIA POLITYKI FINANSOWEJ ZWIĄZKU	37
PROJEKT UCHWAŁY WS. WYSOKOŚCI SKŁADKI CZŁONKOWSKIEJ I JEJ PODZIAŁU	37
4. DOKUMENTY PROGRAMOWE.....	39
WSTĘP	39
DEKLARACJA IDEOWA	39
DEKLARACJA PROGRAMOWA.....	42
<i>Wstęp</i>	<i>43</i>
<i>Wynagrodzenia</i>	<i>43</i>
<i>Czas pracy.....</i>	<i>44</i>
<i>BHP.....</i>	<i>45</i>
<i>Niestabilność zatrudnienia, umowy śmieciowe i prekariat</i>	<i>45</i>
<i>Prawo do strajku i wolności związkowe</i>	<i>46</i>
<i>Usługi publiczne.....</i>	<i>47</i>
<i>Prawa kobiet oraz mniejszości.....</i>	<i>48</i>
<i>System zabezpieczenia społecznego.....</i>	<i>48</i>
<i>Mieszkalnictwo.....</i>	<i>49</i>
<i>Kwestie międzynarodowe.....</i>	<i>50</i>
UCHWAŁA WS. STRATEGII DZIAŁANIA OZZ INICJATYWA PRACOWNICZA.....	51
5. ZMIANY STATUTOWE	54
REGUŁY ODPOWIEDZIALNOŚCI PORZĄDKOWEJ I DISCYPLINARNEJ CZŁONKÓW ZWIĄZKU	54
ZMIANY STYLISTYCZNE.....	56
ZASADY ODWOŁYWANIA CZŁONKÓW I CZŁONKIŃ WŁADZ ZWIĄZKU.....	57
6. PROGRAM DZIAŁAŃ ZWIĄZKU NA LATA 2015-2017.....	59
PLAN ROZWOJU ZWIĄZKU NA LATA 2015-2017	59
DZIAŁANIA NA POLU ZWIĄZKOWYM I SPOŁECZNYM	61
<i>Wynagrodzenia</i>	<i>61</i>

<i>Czas pracy</i>	61
<i>BHP</i>	62
<i>Prekariat, umowy śmieciowe, niestabilność zatrudnienia</i>	62
<i>Prawo do strajku i wolność działalności związkowej</i>	62
<i>Usługi publiczne</i>	63
<i>Równość płci, prawa kobiet</i>	64
<i>Działania międzynarodowe</i>	64
<i>System zabezpieczenia społecznego</i>	66
<i>Aktywność na polu społecznym</i>	66
MEDIA.....	67
SZKOLENIA	67
7. UCHWAŁY KOŃCOWE	70
UCHWAŁA O ZWOŁANIU II KONFERENCJI PROGRAMOWEJ ZWIĄZKU	70
DECYZJA WS. PRZYGOTOWANIA MATERIAŁÓW Z VIII I IX KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW I DELEGATEK.....	70

1. Informacje organizacyjne

Program IX Krajowego Zjazdu Delegatów i Delegation OZZ Inicjatywa Pracownicza

Sobota 14 marca 2015 r.

**(Zakłady H. Cegielskiego, ul. 28 Czerwca 1956 r. nr 223/229, 61-485
Poznań; Sala kawiarniana)**

10:30 – 11:00 Rejestracja uczestników i uczestniczek

10:00 – 11:30 Oficjalne rozpoczęcie zjazdu, wybór Prezydium Zjazdu i Komisji
Skrutacyjnej, stwierdzenie ważności Zjazdu

11:30 – 12:30 Sprawozdanie finansowe i merytoryczne Komisji Krajowej za lata 2011-
2012, Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej oraz głosowanie absolutorium

11:30 – 12:30 Dyskusja nad funkcjonowaniem Komisji Krajowej i Krajowej Komisji
Rewizyjnej oraz głosowanie uchwał dotyczących kompetencji i funkcjonowania władz
Związku

12:30 – 13:30 Wybory do Komisji Krajowej i Krajowej Komisji Rewizyjnej

13:30 – 14:00 Przerwa kawowa

14:00 – 15:00 Dyskusja i głosowanie projektów uchwał ws. zmian dokumentów
programowych Związku

15:00 – 16:00 – Przerwa obiadowa

16:00 – 17:00 – Dyskusja nad projektem zmian statutowych

17:00 – Zakończenie pierwszego dnia Zjazdu

20:30 – Część nieoficjalna (muzyka i wystawa plakatów OZZ Inicjatywa Pracownicza) –
Księgarnia „Zemsta” ul. Fredry 5

Niedziela 15 marca 2015 r.

**(Zakłady H. Cegielskiego, ul. 28 Czerwca 1956 r. nr 223/229, 61-485
Poznań; Sala kawiarniana)**

11:00 – 12:30 Dyskusja nad koordynacją OZZ IP na poziomie branżowym (Dyskusja w podgrupach: Przemysł ciężki, Administracja publiczna, Kultura, Edukacja, Sektor budowlany, Logistyka, Handel i usługi finansowe, Opieka, Służba zdrowia).

12:30 – 13:00 Przerwa Kawowa

13:00 – 14:30 Dyskusja nad Programem działań związku na lata 2015-2017

14:30 – Zakończenie Zjazdu

Ordynacja Wyborcza

1. IX Krajowy Zjazd Delegatek i Delegatów Związku odbędzie się w dniach 14-15 marca 2015 r. w Poznaniu.
2. W IX Krajowym Zjeździe Delegatek i Delegatów mają prawo brać udział delegaci i delegatki Komisji Zakładowych, Komisji Międzyzakładowych i Komisji Środowiskowych, zwanych dalej Komisjami, a także przedstawiciele i przedstawicielki Komisji Krajowej i Krajowej Komisji Rewizyjnej oraz pozostali członkowie i członkinie Związku;
3. Przyjmuje się, że każda Komisja ma prawo do wyboru liczby Delegatek lub Delegatów odpowiadającej każdej rozpoczętej dziesiątce członkiń i członków danej Komisji. Na przykład: Komisja licząca 35 członkiń i członków ma prawo do wyboru czterech Delegatów lub Delegation, a Komisja licząca 12 członkiń i członków ma prawo do wyboru dwóch Delegation lub Delegatów.
4. Delegatem lub Delegatką na Krajowy Zjazd Delegatek i Delegatów nie może zostać wybrany/a członek lub członkini Komisji Krajowej lub Krajowej Komisji Rewizyjnej na kadencję 2013-2015.
5. Delegatów i Delegatki wybierają wszyscy członkowie i członkinie danej Komisji. Prawo wyboru Delegatów i Delegation mają członkowie i członkinie Komisji, którzy/-re przystąpili do danej Komisji najpóźniej w dniu wyborów Delegatów i Delegation.
6. Wybory Delegatów i Delegation poszczególnych Komisji na IX Krajowy Zjazd Delegation i Delegatów muszą odbyć się najpóźniej do dn. 8 marca 2015 r.
7. Celem zarejestrowania Delegatów i Delegation na IX Krajowy Zjazd Delegation i Delegatów, Prezydium Komisji winno przedstawić Komisji Krajowej najpóźniej do dnia 9 marca 2015 r. kopie następujących dokumentów:
 - a) Uchwałę w sprawie wyboru Delegatów i Delegation na IX Krajowy Zjazd Delegation i Delegatów
 - b) Listę obecności posiedzenia Komisji, podczas którego dokonano wyboru Delegatów i Delegation.
8. Delegaci i Delegatki na IX Zjeździe Krajowym Delegation i Delegatów reprezentują Komisję i mogą być przez wszystkich członków i członkinie danej Komisji odwołani.
9. Koszty Delegation pokrywa Komisja delegująca, za wyjątkiem kosztów noclegu i

wyżywienia, które są pokrywane z funduszy Związku przeznaczonych na działalność ogólnopolską.

10. Komisja udziela rekomendacji kandydatom do Komisji Krajowej na kadencję 2015-2017 oraz Komisji Rewizyjnej na kadencję 2015-2017.
11. Członkowie i członkinie Komisji Krajowej i Krajowej Komisji Rewizyjnej biorą udział w IX Krajowym Zjeździe Delegatek i Delegatów z racji pełnionej funkcji i nie mają prawa głosu nad Uchwałami Zjazdu.
12. Członkowie i Członkinie Związku nie pełniący funkcji delegatów i delegatek mają prawo brać udział w obradach, ale nie mają prawa głosu nad Uchwałami Zjazdu.

Regulamin Głosowania w sprawie wyboru Komisji Krajowej na kadencję 2015-2017 i Krajowej Komisji Rewizyjnej na kadencję 2015-2017

1. Głosowanie w sprawie wyboru Komisji Krajowej na kadencję 2015-2017 i Komisji Rewizyjnej na kadencję 2015-2017 odbywa się podczas obrad IX Krajowego Zjazdu Delegatek i Delegatów.
2. Czynne prawo wyborcze posiadają wszyscy obecni/-e Delegaci i Delegatki.
3. Bierne prawo wyborcze posiadają wszyscy obecni/-e Delegaci i Delegatki, członkowie i członkinie Komisji Krajowej na kadencję 2015-2017 (za wyjątkiem osób, które pełniły funkcję w Komisji Krajowej trzy razy z rzędu), członkowie i członkinie Krajowej Komisji Rewizyjnej 2015-2017 (za wyjątkiem osób, które pełniły funkcję w Komisji Krajowej trzy razy z rzędu) oraz członkowie i członkinie Związku nie pełniący funkcji Delegatów i Delegation i nie wchodzący w skład Komisji Krajowej i Krajowej Komisji Rewizyjnej, o ile są obecni na Zjeździe.
4. W celu przeprowadzenia wyborów IX Krajowy Zjazd Delegatek i Delegatów wybiera Komisję Skrutacyjną spośród obecnych.
5. Komisja Skrutacyjna przeprowadza wybory do Komisji Krajowej na kadencję 2015-2017 i Krajowej Komisji Rewizyjnej na kadencję 2015-2017 poprzez
 - a) odbiór zgłoszeń Kandydatów i Kandydatek do Komisji Krajowej na kadencję 2015-2017,
 - b) odbiór zgłoszeń Kandydatów i Kandydatek do Komisji Rewizyjnej na kadencję 2015-2017,

- c) przeprowadzenie głosowania przez podniesienie ręki ws. liczby osób wchodzących w skład Komisji Krajowej i Krajowej Komisji Rewizyjnej na kadencję 2015-2017,
 - d) dystrybucję Kart Wyborczych,
 - e) zarządzenie głosowania,
 - f) odbiór Kart Wyborczych,
 - g) zliczenie oddanych głosów,
 - h) ogłoszenie wyników wyborów,
 - i) spisanie i podpisanie protokołu z przeprowadzonych wyborów.
6. Po przeprowadzeniu wyborów Komisja Skrutacyjna ulega rozwiązaniu.
 7. Kandydatami i Kandydatkami do Komisji Krajowej na kadencję 2015-2017 oraz Krajowej Komisji Rewizyjnej na kadencję 2015-2017 są obecni/-e na Zeździe posiadający/-e bierne prawo wyborcze, którzy zgłaszają swoją kandydaturę samodzielnie lub ich kandydatura została zgłoszona przez innego uczestnika lub uczestniczkę IX Krajowego Zjazdu Delegatek i Delegatów posiadającego/-ą bierne prawo wyborcze.
 8. Głosowanie odbywa się na oznaczonych Kartach Wyborczych wręczanych Delegatom i Delegatkom przez członków Komisji Skrutacyjnej.
 9. Delegaci i Delegatki na IX Krajowy Zjazd Delegatek i Delegatów oddają głos poprzez wpisanie na Karcie Wyborczej od jednego do piętnastu wybranych przez siebie Kandydatów i Kandydatek do Komisji Krajowej na kadencję 2015-2017 oraz od jednego do pięciu wybranych przez siebie Kandydatów i Kandydatek do Komisji Rewizyjnej na kadencję 2015-2017 - w zależności od liczby zgłoszonych Kandydatów i Kandydatek i ustalonej w głosowaniu liczebności Komisji Krajowej i Krajowej Komisji Rewizyjnej.
 10. Każdy Delegat i Delegatka wypełnia jedną Kartę Wyborczą.
 11. Na członków Komisji Krajowej na kadencję 2015-2017 wybiera się do piętnastu osób, które uzyskały największą liczbę głosów spośród kandydatów lub kandydatek do Komisji Krajowej.
 12. Na członków Komisji Rewizyjnej na kadencję 2015-2017 wybiera się do pięciu osób, które uzyskały największą liczbę głosów, spośród kandydatów lub kandydatek do Komisji Rewizyjnej.

13. Wybrani/-e członkowie i członkinie Komisji Krajowej na Kadencję 2015-2017 oraz Krajowej Komisji Rewizyjnej na Kadencję 2015-2017 pełnią swoją funkcję zgodnie ze Statutem Ogólnopolskiego Związku Zawodowego „Inicjatywa Pracownicza”.

Wytyczne i rekomendacje dla Komisji oraz Delegatów i Delegatesk Zjazdu

Oto lista rekomendacji, które pomogą Wam dobrze się przygotować do IX Krajowego Zjazdu Delegatów i Delegatesk:

1. Wybór Delegatów i Delegatesk

Każda komisja zakładowa, międzyzakładowa i środowiskowa OZZ IP wybiera Delegatów i Delegateski w liczbie proporcjonalnej do jej liczebności – na każde 10 rozpoczętych członków/członkiń przypada 1 osoba. Na przykład: Komisja licząca 35 członkiń i członków ma prawo do wyboru czterech Delegatów lub Delegatesk, a Komisja licząca 12 członkiń i członków ma prawo do wyboru dwóch Delegatesk lub Delegatów. Wyżej wymienione, przykładowe Komisje mogą wybrać też mniejszą liczbę Delegatów (np. Komisja licząca 35 osób może wybrać tylko jedną lub dwie osoby), ale nie mogą wybrać ich więcej niż limit związany z ich liczebnością.

Delegatem lub Delegateską Komisji może być każda osoba z wyłączeniem osób pełniących funkcje w Komisji Krajowej i Krajowej Komisji Rewizyjnej związku – przyjęliśmy zasadę, że władze wykonawcze i organy kontrolne związku nie powinny uczestniczyć w procesie decydowania na Zjeździe.

Wybór Delegatesk i Delegatów musi się odbyć do 8 marca 2015 r. na Ogólnym Zebraniu Członków Komisji. Aby Zebranie było ważne, udział w nim musi wziąć co najmniej 50% członków i członkiń w pierwszym terminie (uchwały zapadają wtedy większością głosów), jeżeli w pierwszym terminie nie udało się zebrać co najmniej połowy członków i członkiń, można zorganizować Zebranie w drugim terminie – jest ono wtedy ważne niezależnie od liczby uczestników, ale uchwały zapadają większością 2/3 głosów.

Należy koniecznie przygotować protokół z Zebrania zawierający wykaz podjętych uchwał i podpisany przez osobę prowadzącą Zebranie, uchwały oraz listę obecności.

2. Informacja dla Komisji Krajowej

Aby móc dobrze przygotować Zjazd, Komisja Krajowa musi otrzymać od was następujące informacje:

- a) Informację o liczebności komisji wg. stanu na dzień 28.02.2015 – stanowi ona podstawę do ustalenia liczby Delegatów i Delegatesk z danej komisji.
- b) Informacja o tym ilu Delegatów/Delegatesk zdecydowaliście się wybrać;
- c) Skan lub kserokopię uchwały o wyborze delegatów wraz z listą obecności ze spotkania

Informacje te mogą zostać przesłane drogą elektroniczną na adres: ip@ozzip.pl lub przesłane pocztą/dostarczone osobiście do biura Komisji Krajowej: ul. Kościelna 5, 60-538 Poznań. *Komisja Krajowa musi otrzymać dokumenty najpóźniej do 9 marca br.! A delegaci i delegatki waszej komisji muszą je dodatkowo mieć ze sobą na Zjeździe.*

3. Organizacja Zjazdu i kwestie finansowe

Podobnie jak w latach ubiegłych, Zjazd organizowany jest w Poznaniu przez Komisję Krajową Związku przy współpracy lokalnych komisji zakładowych i międzyzakładowych. Komisja Krajowa ustaliła następujące zasady co do organizacji Zjazdu:

- a) W Zjeździe biorą udział Delegaci i Delegatki (z prawem głosowania projektów uchwał, zgłaszania wniosków i prezentowania opinii i stanowisk) oraz członkowie i członkinie Komisji Krajowej (z prawem przedstawiania projektów uchwał, zgłaszania wniosków oraz prezentowania opinii i stanowisk). W Zjeździe mogą także wziąć udział wszystkie osoby, które należą do Związku, jednak jeżeli nie są Delegatami/Delegatkami lub członkami/członkiniami Komisji Krajowej nie przysługuje im prawo głosowania projektów uchwał.
- b) Zjazd prowadzić będzie trzyosobowe Prezydium w składzie: prowadzący (odpowiada za porządek obrad), moderator (udziela głosu) i sekretarz (przygotowuje sprawozdanie ze zjazdu, notuje wystąpienia i przebieg dyskusji) – osoby te zostaną wybrane spośród uczestników i uczestniczek Zjazdu.
- c) Poza Prezydium zostanie wybrana także co najmniej dwuosobowa Komisja Skrutacyjna odpowiedzialna za liczenie głosów podczas wyboru władz Związku.
- d) Zakwaterowanie i wyżywienie wszystkich uczestników i uczestniczek Zjazdu jest finansowane z puli ogólnopolskich środków finansowych Związku, będących w

dyspozycji Komisji Krajowej. Komisja Krajowa jest odpowiedzialna za zapewnienie noclegów i wyżywienia dla uczestników i uczestniczek Zjazdu.

- e) Koszty transportu Delegatów i Delegation są pokrywane przez Komisję, które ich wybrały, natomiast koszty transportu członków i członkiń Komisji Krajowej - z puli ogólnopolskich środków finansowych Związku, będących w dyspozycji Komisji Krajowej

Kontakt w sprawach organizacyjnych: international@ozzip.pl, tel. 504550857

Kontakt w sprawach merytorycznych (program, projektu uchwał): ip@ozzip.pl, tel. 501303351

4. Przygotowanie Delegatów i Delegation do Zjazdu

Zgodnie z przyjętą ordynacją: *Delegaci i Delegation na IX Zjeździe Krajowym Delegation i Delegatów reprezentują Komisję i mogą być przez wszystkich członków i członkinie danej Komisji odwołani*. Zasada ta oznacza, że Komisje są zobowiązane do wspólnej dyskusji nad projektami uchwał oraz przygotowania własnego stanowiska w zakresie poszczególnych punktów Zjazdu. Delegaci Delegation są więc związani mandatem, jaki udzieli im Ogólne Zebranie Członków Komisji i powinni na Zjeździe reprezentować stanowisko swojej Komisji. Stanowisko to powinno w miarę możliwości być dość dokładne i szerokie - często nie wystarczy sam sprzeciw lub poparcie dla propozycji przedstawianych przez Komisje Krajową ponieważ może się okazać że na Zjeździe inni Delegaci/Delegation zgłoszą alternatywne rozwiązanie tego samego problemu, warto więc ustalić także jakie warianty rozwiązania danego problemu są dla Komisji (a tym samym dla Delegatów/Delegation) dopuszczalne. Np. Komisja Krajowa wnioskując o zwiększenie wysokości składki i części składki przeznaczanej na potrzeby ogólnopolskie przedstawia także plan wydatków w najbliższych latach. Jeżeli uważacie, że podwyżka składki jest niepotrzebna, ustalcie z jakich wydatków ogólnopolskich należy waszym zdaniem zrezygnować (lub z jakich innych źródeł można je sfinansować), o ile waszym zdaniem może maksymalnie wzrosnąć składka, jaka podwyżka jest dla was do zaakceptowania a jaka w żadnym wypadku nie jest do przyjęcia etc.

5. Kandydaty do Komisji Krajowej i Krajowej Komisji Rewizyjnej

Każdy Delegat/Delegatka oraz członek/członkini obecnej Komisji Krajowej i Krajowej Komisji Rewizyjnej może zgłosić swoją kandydaturę do Komisji Krajowej albo Krajowej Komisji Rewizyjnej – ma on/ona także prawa zgłosić kandydaturę innej osoby, której przysługuje bierne prawo wyborcze (czyli jest albo Delegatem/Delegatką albo członkiem/członkinią obecnej Komisji Krajowej lub Krajowej Komisji Rewizyjnej). Postarajcie się więc przemyśleć, kto z Waszym zdaniem mógłby pełnić jakąś funkcję w Komisji Krajowej.

6. O czym jeszcze warto pamiętać?

Na koniec ważna uwaga: Krajowy Zjazd Delegatów to nie tylko zaakceptowanie sprawozdań Komisji Krajowej i wybór władz. Równie ważne są dyskusje i głosowania nad projektami uchwał i stanowisk oraz dyskusja o planowanych działaniach związku. Zjazd trwa dwa dni, ponieważ konieczne jest przedyskutowanie wszystkich zgłoszonych kwestii problemowych oraz podjęcie decyzji, które będą nas obowiązywać przez kolejne dwa lata.

Dlatego ważne jest, aby Ci/Te Delegaci i Delegatki, którzy/które zostali/ły wybrane na Zjazd były/byli na nim obecni/e od początku do końca i aktywnie brali/ły udział w obradach – aby to umożliwić zapewniamy noclegi i wyżywienie, a Wasze komisje są zobowiązane do pokrycia kosztów przejazdu. Jeżeli są jeszcze jakieś problemy, które przeszkodziłyby wam w braniu udziału w Zjeździe do końca obrad, przekazcie informacje o tym odpowiednio wcześniej Komisji Krajowej – być może uda nam się wspólnie je rozwiązać: np. jeżeli problemem dla Was jest opieka nad dzieckiem, możemy wspólnie zadbać o zorganizowanie takiej opieki podczas Zjazdu; jeżeli problemem jest konieczność stawienia się w pracy w dniu Zjazdu, Komisja Krajowa może się zwrócić do Pracodawcy z wnioskiem o przydzielenie Wam godzin związkowych na podstawie Ustawy o związkach zawodowych. Etc.

Za Komisję Krajową OZZ Inicjatywa
Pracownicza:

Jakub Grzegorzczak

Sekretarz Komisji Krajowej

2. Funkcjonowanie Komisji Krajowej

Sprawozdanie merytoryczne z działań Komisji Krajowej w okresie 2013-2015

Struktura, kompetencje i uprawnienia Komisji Krajowej

Zgodnie ze Statutem (załącznik nr 1), Komisja Krajowa jest organem kolegialnym, liczącym od 3 do 15 osób, który w okresie pomiędzy Krajowymi Zjazdami Delegatów i Delegetek (KZD) kieruje pracami związku. Do jej zadań należą m.in.: (1) zwoływanie KZD; (2) realizowanie uchwał KZD; (3) uchwalanie rocznych planów działań Związku; (3) przygotowywanie stanowisk Związku w bieżących sprawach społecznych, politycznych i gospodarczych; (4) zwieranie i wypowiedanie układów zbiorowych pracy; (5) rejestracja komisji i prowadzenie Rejestru związkowego; (6) powoływanie grup problemowych; (7) uchwalanie budżetu i określanie kierunków polityki finansowej Związku; (8) zawieranie umów i zaciąganie zobowiązań; (9) zarządzanie majątkiem związku; (10) odbywanie posiedzeń nie rzadziej niż raz na 3 miesiące; (11) interpretowanie statutu; (12) uchwalanie ordynacji wyborczej oraz (13) reprezentowanie Związku i jego jednostek organizacyjnych przed sądami. Statut wskazuje także, że spośród swojego grona KK wybiera Sekretarza lub Sekretarz, do którego/której zadań należy przygotowanie spotkań Komisji i koordynowanie jej prac.

W skład Komisji Krajowej wybranej na VIII KZD i pełniącej swoje obowiązki do 15 marca br., wchodzi obecnie 9 osób: Jakub Grzegorzcyk (Sekretarz Komisji Krajowej, Warszawska Komisja Środowiskowa), Agnieszka Mróz (Poznańska Komisja Międzyzakładowa), Krzysztof Łagutko (Warszawska Komisja Środowiskowa), Maria Malinowska (Poznańska Komisja Międzyzakładowa), Piotr Krzyżaniak (Poznańska Komisja Międzyzakładowa), Justyna Kurzawska (Komisja Międzyzakładowa przy Poznańskich Żłobkach), Zbigniew Wachnicki (Komisja Międzyzakładowa przy H.C.P), Jacek Rosołowski (Lubuska Komisja Międzyzakładowa) oraz Mateusz Żuk (Gdańska Komisja Środowiskowa).

Podczas VIII Krajowego Zjazdu Delegatów i Delegatesk OZZ Inicjatywa Pracownicza przeprowadziła dyskusję nt. funkcjonowania KK, w związku z przedstawioną propozycją wpisania do Statutu ściśle zdefiniowanych funkcji, jakie pełnić mają osoby wchodzące w skład KK. Proponowano m.in. (w zależności od liczebności Komisji Krajowej), wskazanie poza Sekretarzem/Sekretarz KK następujących stałych funkcji: Skarbnika/Skarbnik (odpowiedzialność za kwestie finansowe), Sekretarza/Sekretarz ds. Organizacyjnych (prowadzenie dokumentacji i ewidencji komisji), Sekretarza/Sekretarz ds. Związkowych (odpowiedzialność za wsparcie prawne dla komisji i sprawy sądowe), Sekretarza/Sekretarz ds. Międzynarodowych, Sekretarza/Sekretarz ds. Informacji (kontakty z mediami oraz prowadzenie mediów OZZ IP) oraz Sekretarza/Sekretarz ds. Rozwoju Związku. Ostatecznie zdecydowano, że Komisja Krajowa jest zobowiązana do ustalenia regulaminu regulującego podział prac oraz zadania i funkcje jakie pełnią jej członkowie i członkinie.

Zgodnie z ustaleniami ze Zjazdu, Komisja Krajowa przyjęła w dn. 7 czerwca 2013 r. uchwałę nr 5/2/2013 Regulamin Prac Komisji Krajowej (dalej: Regulamin) określający tryb prac KK oraz wewnętrzny podział zadań, obowiązków i funkcji w ramach KK (załącznik nr 2).

Regulamin określa podział funkcji zasadniczo zbieżny z propozycją przedstawioną na Zjeździe, zakłada bowiem, że w skład KK – poza Sekretarzem Komisji Krajowej, wchodzi osoby pełniące następujące funkcje: *Koordinator/ka do Spraw Związkowych* (koordynacja i wspieranie działań podstawowych jednostek organizacyjnych związku w zakresie: prowadzenia negocjacji i rokowań z pracodawcą lub pracodawcami, wszczynania i prowadzenia sporów zbiorowych oraz akcji strajkowych, udzielania wsparcia i poradnictwa z zakresu prawa pracy, monitorowanie zmian legislacyjnych w prawie pracy i prawie związkowym oraz przygotowanie projektów stanowisk z tego zakresu, organizacja pracy pełnomocników związkowych i reprezentowanie członków i członkiń Związku przed sądami), *Koordinator/ka do Spraw Informacji* (kontakt z mediami, nadzór i koordynacja mediów prowadzonych przez związek, koordynacja działalności informacyjnej związku), *Koordinator/ka do Spraw Organizacyjnych* (prowadzenie dokumentacji Komisji Krajowej, monitorowanie zmian liczebności związku i sporządzanie raportów na potrzeby władz związku w tym zakresie, monitorowanie wypełniania przez podstawowe struktury związku obowiązków sprawozdawczych), *Koordinator/ka do Spraw Rozwoju Związku* (koordynacja działań promujących Związek, przygotowanie projektów materiałów informacyjnych i szkoleniowych na temat zasad funkcjonowania, struktury i strategii

Związku, kontakt z pracownikami i pracownicami deklarującymi wolę założenia nowych komisji zakładowych, międzyzakładowych lub środowiskowych), *Koordynator/ka do Spraw Akcji Społecznych* (koordynacja działań społeczno-politycznych prowadzonych przez Związek, utrzymywanie kontaktu z organizacjami społecznymi i politycznymi z którymi współpracuje OZZ Inicjatywa Pracownicza), *Koordynator/ka do Spraw Międzynarodowych* (reprezentowanie Związku wobec zagranicznych organizacji związkowych, społecznych i politycznych, przedstawianie stanowisk Związku oraz reprezentowanie go wobec organizacji międzynarodowych), *Skarbnik/Skarbniczka* (nadzór nad gospodarką finansową Związku, przygotowanie sprawozdań finansowych i projektów preliminarzy budżetowych Związku, monitorowanie opłacania składek).

Wyżej opisane zmiany stanowią część dłuższego procesu reorganizacji władz krajowych OZZ Inicjatywa Pracownicza – początkowo, statut Związku zakładał duży stopień centralizacji i koncentracji władzy w rękach osoby pełniącej funkcję Sekretarza/Sekretarz Komisji Krajowej oraz powodował sytuację, w której jedna osoba była nadmiernie obciążona obowiązkami. Zmiany ustalone na VIII KZD zmierzały natomiast w stronę spłaszczenia struktury KK i zmniejszenia zakresu jej kompetencji w celu zwiększenia uprawnień Zjazdu. Ten kierunek jest zgodny z deklarowanym przez Inicjatywę Pracowniczą przywiązaniem do idei demokracji oraz krytyką hierarchicznych, zbiurokratyzowanych organizacji związkowych, gdzie władze pozostają praktycznie poza kontrolą członków i członkiń organizacji.

Należy jednak zauważyć, że wyżej opisane zmiany zostały wprowadzone w sposób częściowy – formalnie, obecna Komisja Krajowa nie podjęła uchwały o wyborze osób pełniących funkcje wskazane w regulaminie, a jedynie dokonała tych ustaleń w trybie roboczym; nie umieszczono także na stronie internetowej związku informacji o tym kto pełni daną funkcję i nie zadbano o podanie danych kontaktowych do poszczególnych osób z KK. Stąd też w niewielkim stopniu zakładany podział funkcji przekładał się na faktyczną współpracę KK z jednostkami organizacyjnymi związku i praktycznie cała komunikacja (np. w kwestii monitorowania liczebności związku czy rozwoju IP) przebiegała za pośrednictwem Sekretarza. Pod tym względem, proces reorganizacji KK wymaga więc dokończenia.

Rozwój związku

W latach 2013-2014 dokonano łącznie rejestracji 12 nowych komisji OZZ Inicjatywa Pracownicza (4 w 2013 r. i 8 w 2014 r.). Nowe struktury powstawały w sektorach: kultury (5 komisji), edukacji (3 komisje), handlu (1 komisja), logistyki (1 komisja) oraz przemysłu ciężkiego (1 komisja), powstała także jedna komisja środowiskowa. Jeśli chodzi o rozkład terytorialny, to wśród nowych komisji znalazły się: 3 komisje z woj. wielkopolskiego, 2 z woj. mazowieckiego, 2 z woj. małopolskiego, 1 komisja z woj. zachodniopomorskiego, 1 komisja z woj. pomorskiego, 1 komisja z woj. kujawsko-pomorskiego, 1 komisja z woj. lubuskiego oraz 1 komisja o zasięgu ogólnopolskim,

W tym samym czasie, z rejestru wykreślono 7 komisji ze względu na zanik aktywności, długotrwały brak kontaktu oraz niewywiązywanie się z obowiązku płacenia składek. W efekcie, na koniec 2014 r. w ramach OZZ Inicjatywa Pracownicza działało 26 komisji zakładowych, międzyzakładowych lub środowiskowych.

Zgodnie z ustaleniami VIII KZD, w roku 2014 zorganizowano I Konferencję Programową Związku, podczas której dokonano gruntownej analizy dotychczasowych działań podejmowanych na rzecz rozwoju związku oraz przedyskutowano propozycje na przyszłość. Na podstawie ustaleń z Konferencji, Komisja Krajowa opracowała szczegółowy plan rozwoju Związku, który został ujęty w „Programie działań związku na lata 2015-2017”.

Na przestrzeni ostatnich dwóch lat, w zakresie rozwoju związku Komisja Krajowa zreorganizowała stronę internetową www.ozzip.pl (szczególnie dział „Wstąp do związku”) oraz przygotowała ogólne ulotki informacyjne o IP (nakład: 5 tys. sztuk). Działania te nie wypełniają jednak wszystkich ustaleń z Konferencji i w najbliższej przyszłości powinny zostać zintensyfikowane.

Kampanie i działania ogólnopolskie

Zgodnie z ustaleniami VIII Krajowego Zjazdu Delegatów i Delegatesk, w roku 2013 Komisja Krajowa zorganizowała I Konferencję Programowa Związku oraz zainicjowała 2 kampanie tematyczne: „Usługi publiczne należą do wszystkich” oraz „W obronie prawa do strajku”.

Podczas Konferencji opracowano założenia do Planu rozwoju związku, przyjęto dwa stanowiska („OZZ Inicjatywa Pracownicza wobec prywatyzacji usług publicznych” oraz „OZZ Inicjatywa Pracownicza wobec wyzwań pracy czasowej, elastycznego rynku pracy i umów śmieciowych”) i rozpoczęto dyskusję nad zmianą dokumentów programowych Związku (Deklaracja ideowa i programowa).

W ramach kampanii poświęconej usługom publicznym przeprowadzono następujące działania:

- (1) w związku z sytuacją w szpitalu w Kostrzynie n. Odrą zorganizowano ogólnopolską demonstrację w Gorzowie Wielkopolskim w kwietniu 2013 r., w której udział wzięło ok. 200 osób,
- (2) przygotowano materiały informacyjne (plakaty, naklejki),
- (3) opracowano i przyjęto stanowisko „w obronie usług publicznych” (podczas I Konferencji Programowej Związku).

Temat prawa do strajku początkowo podjęliśmy w związku z lokautem w Chung Hong w 2012 r., kiedy to komisja IP prowadząca strajk została rozbita przez zwolnienia dyscyplinarne, na skutek których 26 osób straciło pracę. Kampania była więc początkowo pomyślana jako działania informacyjne i propagandowe nagłaśniające fasadowy charakter prawa do strajku oraz zorganizowanie wsparcia prawnego-finansowego na wypadek kolejnych akcji strajkowych organizowanych przez komisje IP i ewentualnych represji ze strony pracodawców. W marcu 2013 r. doszło jednak do strajku generalnego na Śląsku (zorganizowanego wspólnie przez Solidarność, OPZZ, FZZ, Sierpień 80 i inne mniejsze związki przeprowadzonego w formule prawnej strajku solidarnościowego) po którym padła zapowiedź ze strony reprezentatywnych central związkowych przeprowadzenia pierwszego po 1989 r. ogólnopolskiego strajku generalnego. W tym kontekście, kampania „O prawo do strajku” uległa rozszerzeniu: stworzono stronę internetową www.strajk.org (promującą ideę strajku generalnego i zawierającą informacje prawne), przygotowano poradnik prawny nt. strajku solidarnościowego, wydano materiały informacyjne (gazeta i plakat w nakładzie 10

tys. sztuk) i zorganizowano akcje informacyjne. Przeprowadzono także wewnętrzne referendum nt. ewentualnego udziału komisji IP w strajku generalnym. Ostatecznie, główne centrale związkowe zdecydowały się zamiast strajku zorganizować demonstracje w Warszawie 20 września 2013 r. OZZ Inicjatywa Pracownicza dołączyła do demonstracji przeprowadzonej pod hasłem „Ogólnopolskie Dni Protestu” organizując kilkusetosobowy „blok antykapitalistyczny”. Należy tu zaznaczyć, że w wewnętrznym referendum nt. strajku generalnego nie wzięła udział odpowiednio duża liczba członków i członkiń Związku (prawdopodobnie w związku z okresem wakacyjnym, kiedy to przeprowadzono referendum), a uzyskane wyniki – choć niereprezentatywne – wskazują na to, że idea czynnego zaangażowania się IP w protesty w formie strajku nie była zbyt popularna (co powinno skłonić nas do refleksji nt. tego jak nasze bojowe deklaracje mają się do codziennej praktyki i działań na poziomie zakładowym).

Poza w/w kampaniami, w 2013 r. przeprowadzono także mobilizację z okazji 1 maja (wsparcie demonstracji we Wrocławiu), stacjonarną pikietę pod fabryką Chung Hong z okazji pierwszej rocznicy strajku w tym zakładzie oraz szereg wydarzeń związanych z upamiętnieniem Poznańskiego Czerwca 1956 r.

W roku 2014 kluczowe znaczenie miały działania związane z kontynuacją kampanii „O prawo do strajku”, poszerzonej o aspekt łamania praw i wolności związkowych. W lutym 2014 r. KK zdecydowała o zorganizowaniu zbiórki publicznej na: (1) sądową obronę praw pracowniczych; (2) pomoc materialną dla pracowników i pracownic uszkodzonych przez niezgodne z prawem działania pracodawców oraz (3) przeprowadzenie kampanii szkoleniowo-informacyjnej nt. prawa do strajku i prawa do zrzeszania się. W założeniach, zbiórka ma stanowić dodatkowe źródło pieniędzy na finansowanie wydatków związanych z represjami za działalność związkową i akcje strajkowe. Do dnia 5 stycznia 2015 r. na specjalnym rachunku wyodrębnionym na potrzeby zbiórki zebrano 2 274,48 zł, z czego 866,68 zł zostało wydane na materiały informacyjne (plakaty, ulotki) i puszki kwestorskie. W styczniu br. KK zdecydowała o przedłużeniu zbiórki publicznej do lutego 2016 r.

Od czerwca 2014 r. praktycznie cały związek zaangażowany był w akcje solidarnościowe z Komisją Zakładową w Aelia Polska Sp. z o.o. gdzie doszło do zwolnienia reprezentantki związku z naruszeniem przepisów Kodeksu Pracy. Aktywność na tym polu obejmowała: organizowanie pikiet i protestów na lotniskach, współpracę z mediami oraz pomoc prawną dla KZ w Aelia i prowadzenie spraw sądowych. Podjęto próbę zachęcenia innych organizacji

związkowych z sektora handlu i usług do wspólnych działań przeciwko represjom pracodawców wymierzonych w związki zawodowe.

Na poziomie ogólnopolskim, w 2014 r. istotne znaczenie miała także kampania solidarnościowa ze szwaczkami z fabryki Trend Fashion w Myślenicach (zrzeszonymi w NSZZ „Solidarność” i zwolnionymi za zorganizowanie strajku) zainicjowana przez Krakowską Komisję Środowiskową oraz walka przeciwko śmieciowym warunkom zatrudnienia sprzątaczek zatrudnianych przez podwykonawców na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu.

W okresie 2013-2014, Komisja Krajowa wydała także szereg stanowisk bieżących:

- „W obronie prawa do strajku”
- „25 lat wolności – ale nie dla związków zawodowych” (w związku z sytuacją w Aelia Polska);
- „Bojkotujemy okupację – solidarnie z Palestyną!” (poparcie dla kampanii „Bojkot-Wycofanie Inwestycji – Sankcje);
- „Poparcie dla protestów przeciwko umowom o wolnym handlu TTIP oraz CETA”;
- „Stanowisko ws. proponowanych zmian zasad zawierania umów na czas określony”;

Wsparcie prawne dla komisji IP i fundusz strajkowy

Zgodnie z ustaleniami ze Zjazdu Roboczego OZZ IP (wrzesień 2012 r., Wrocław), Komisja Krajowa powołała grupę roboczą ds. prawa pracy, której głównym zadaniem jest: (1) prowadzenie spraw sądowych członków i członkiń związku oraz spraw w których IP występuje jako powódka lub strona pozwana; (2) bieżące poradnictwo prawne na potrzeby Związku; (3) przygotowanie poradników i materiałów informacyjnych z zakresu prawa pracy na potrzeby Związku. W chwili obecnej, w skład grupy wchodzi 5 osób (Piotr Krzyżaniak – Poznańska Komisja Międzyzakładowa, Jarosław Urbański – Poznańska Komisja Międzyzakładowa, Jakub Derkowski – Poznańska Komisja Międzyzakładowa, Dariusz Leszczyński – Komisja Międzyzakładowa przy Grupie L’Oreal oraz Jakub

Grzegorzycyk - Warszawska Komisja Środowiskowa). Dodatkowo, część spraw sądowych jest prowadzona przez profesjonalnych prawników wspierających związek na zasadach *pro bono*.

Grupa prowadzi sprawy sądowe członków i członkiń IP przed sądami pracy (głównie sprawy związane z przywróceniem do pracy po nieuzasadnionym zwolnieniu) ale także reprezentuje Związek w sprawach gdzie cała organizacja jest powódką lub stroną pozwaną. Ostatnio zwiększyła się liczba spraw „pozapracowniczych”:

- w 2013 r. przeciwko członkom i i członkiniom Komisji Krajowej toczyło się postępowanie o wykroczenie polegające na zorganizowaniu nielegalnej zbiórki publicznej w 2012 r. w związku z konfliktem w Chung Hong (sprawa zakończyła się uniewinnieniem);
- w 2014 r. Związek został pozwany przez Aelia Polska Sp. z o.o. o naruszenie dóbr osobistych - sąd w Poznaniu wydał w ramach postępowania postanowienie o zabezpieczeniu roszczeń zakazujące organizowania pikiet i wydawani publikacji zawierających zarzuty o „wyzyskiwanie” i „zastraszanie za działalność związkową” przez kierownictwo Aelii (sprawa w toku);
- Cały czas trwa postępowanie prokuratorskie w związku z zarzutem zorganizowania nielegalnego strajku w Chung Hong Poland.

W 2013 r. grupa zorganizowała Seminarium Prawne poświęcone zagadnieniom: (1) Wpływu związku na regulaminy pracy, wynagrodzeń i Funduszu Socjalnego; (2) Pozyskiwania informacji o zakładzie pracy; (3) Pomocy prawnej dla osób pracujących na umowy cywilnoprawne oraz (4) Reprezentowania członków i członkiń Związku przed sądami.

W 2014 r. rozpoczęto wydawanie internetowej publikacji „Materiały prawne” - serii poradników z zakresu prawa pracy. Do grudnia 2014 r. ukazały się 4 numery „Materiałów” (Godziny związkowe, Strajk solidarnościowy, Pozyskiwanie informacji o zakładzie pracy, Wypadki przy pracy).

Od 2012 r. OZZ Inicjatywa Pracownicza prowadzi Fundusz strajkowy. Fundusz powstał spontanicznie, w związku ze strajkiem w Chung Hong i koniecznością zapewnienia protestującym pracownikom i pracowniom zapomóg (początkowo planowanych jako zapomogi na czas strajku). Po lokaucie i rozdysponowaniu pieniędzy zebranych podczas

trwającego konfliktu (zapomogi dla zwolnionych oraz opłacenie prawniczki i pozostałych kosztów związanych ze sprawami sądowymi), rachunek na którym zbierano pieniądze został przekształcony w Ogólnopolski Fundusz Strajkowy OZZ Inicjatywa Pracownicza służący finansowaniu wydatków związanych z prowadzonymi przez komisje Związku akcjami strajkowymi. Fundusz jest zasilany z ogólnopolskiej części składek członkowskich będących w dyspozycji Komisji Krajowej. W 2013 r. przeznaczono na Fundusz kwotę 6 tys. zł. W 2014 r. zaplanowano w budżecie kolejny odpis na Fundusz w wysokości 6 tys. zł, ale tej decyzji nie zrealizowano ze względu na niższe od spodziewanych wpływy ze składek i zwiększone bieżące wydatki. Z pieniędzy Funduszu w okresie 2013-2014 wydano ok. 4 tys. zł na opłatę kosztów sądowych związanych ze sprawą o przywrócenie do pracy reprezentantki Komisji Zakładowej w Aelia Polska Sp. z o.o.

Działania na polu międzynarodowym

W okresie od VIII Krajowego Zjazdu Delegatów i Delegation Inicjatywa Pracownicza kontynuowała wcześniej obrane kierunki współpracy międzynarodowej poprzez: (1) udział w spotkaniach Czarno-Czerwonej Koordynacji, (2) wysyłanie obserwatorów/rek na spotkania Europejskiej Sieci Oddolnych i Alternatywnych Związków Zawodowych oraz (3) rozwijanie kontaktów ze związkami zawodowymi czy grupami z zagranicy o podobnej perspektywie społeczno-politycznej. Nie zabrakło też publikacji na stronie związku i w Biuletynie o sporach pracowniczych za granicą, działań solidarnościowych czy organizowanych przez nas spotkań dotyczących ruchów społecznych i pracowniczych poza Polską (4).

Czarno-Czerwona Koordynacja – Od 2007 r. IP należy do Czarno-Czerwonej Koordynacji – organizacji zrzeszającej związki zawodowe odwołujące się do tradycji anarchosyndykalistycznej. W latach 2013-2014 Związek był dwukrotnie reprezentowany na spotkaniach przez delegatów/delegatki na zjazdach Czarno-Czerwonej Koordynacji. W szeregi Czarno-Czerwonej Koordynacji wchodzi hiszpańska CGT, hiszpańska Solidaridad Obrera, francuska CNTf, włoskie USI-AIT, greckie ESE, szwedzki SAC, ukraińskie AST oraz IWW (Wielka Brytania) na prawach obserwatora. W 2013 r. IP zorganizowała zjazd

Koordinacji w Poznaniu, przy okazji którego odbyło się również publiczne spotkanie z uczestnikami. W 2014 r. zjazd odbył się w Madrycie. Koordynacja utrzymuje Fundusz Solidarnościowy, do którego każda ze zrzeszonych organizacji przeznaczają deklarowaną przez siebie kwotę (IP przeznaczają 400 zł rocznie na ten cel). W ramach sieci siostrzane organizacje informują się o bieżących działaniach, przygotowują wspólne stanowiska jak też zapraszają się wzajemnie na spotkania – przykładowo, reprezentant IP wziął udział w październiku 2013 r. w kongresie generalnym Confederación General del Trabajo (CGT). Związki z Koordynacji publikują w swoich gazetach związkowych informacje o działaniach innych, IP np. opublikowało wywiad z Darią – pochodzącą z Polski działaczką szwedzkiego SAC, z działaczami CGT czy USI. Podobnie w mediach SAC czy CGT publikowano teksty o IP. Dzięki nam, Koordynacja nawiązała kontakt z ukraińskim związkiem zawodowym AST (Autonomiczny Związek Pracowników) i zaprosiła go do współpracy. My również publikowaliśmy kilkakrotnie stanowiska AST na temat wojny czy Majdanu. Działaczki IP w marcu 2014 r. wraz ze szwedzkim SAC były w Kijowie, gdzie prezentowały działania IP i rozmawiały o współpracy.

Europejska Sieć Oddolnych Związków Zawodowych - Sieć zrzesza oddolne, bojowe związki zawodowe, min. CGT (Hiszpania), USE (Belgia), SIAL Cobas (Włochy), ADL Cobas (Włochy), S.I. Cobas (Włochy), USI (Włochy), CUB (Włochy), Solidaires (Francja), CNT-SO (Francja), CNTf (Francja), Solidaridad Obrera (Hiszpania), SUD Vaud (Szwajcaria), STES (Hiszpania), IAC (Katalonia). Sieć jest nieformalnym porozumieniem związków zawodowych, które definiują się jako organizacje klasowe, bojowe i/lub antykapitalistyczne. Z założenia ma „szerszą” formułę niż Koordynacja (w skład Sieci wchodzi organizacje, które nie odwołują się do tradycji anarchosyndykalistycznej, jak np. wyrosłe z ruchu autonomii robotniczej włoskie związki COBAS) i mniej sformalizowaną strukturę (brak budżetu i stałego sekretariatu). Sieć działa poprzez coroczne spotkania (2013 – Berlin, 2014 – Tuluz), opracowuje wspólne stanowiska i inicjuje ponadnarodowe kampanie informacyjne i protestacyjne. Podczas spotkania w Tuluzie, w październiku 2014 r. Sieć podjęła decyzję o przeprowadzeniu w najbliższym czasie następujących działań:

- **Kampania „Kapitaliści nas drogo kosztują”** – akcja informacyjna nt. społecznych, ekonomicznych i ekologicznych kosztów funkcjonowania systemu kapitalistycznego (Kampania ma być „związkową odpowiedzią” na neoliberalną krytykę „wysokich kosztów pracy” czy „nadmiernych obciążeń socjalnych”);

- **Poparcie dla inicjatywy Blockuppy** - organizującej protesty przeciwko polityce Troiki (Europejski Bank Centralny, Komisja Europejska, Międzynarodowy Fundusz Walutowy);
- **Kampania ws. wolności związkowych i prawa do strajku** - koordynująca na poziomie europejskim lokalne działania przeciwko antyzwiązkowym represjom ze strony pracodawców i władz państwowych.
- **Poparcie dla kampanii „Bojkot - Wycofanie Inwestycji - Sankcje” (BDS)** oraz nawiązanie współpracy z palestyńskim ruchem związkowym;

Do tej pory Inicjatywa Pracownicza (tak jak np. Związek Pielęgniarek i Położnych, czy Sinaltrainal z Kolumbii) uczestniczy w spotkaniach Sieci na prawach obserwatora. Wskazane byłoby, aby IX Krajowy Zjazd Detalów i Delegetek udzielił wytyczne, czy na kolejnym międzynarodowym spotkaniu jesienią 2015 r., IP ma formalnie dołączyć do Sieci, czy wciąż pozostać obserwatorem. Do tej pory współpraca zaowocowała m.in. poparciem francuskiego Solidaires dla KZ w Aelia oraz owocnymi kontaktami z włoskim S.I. COBAS zrzeszającym w dużej mierze pracowników i pracownice sektora logistyki.

Inne Kontakty - Członkowie i członkinie związku nawiązywali kontakty również z innymi związkami zawodowymi lub grupami wspierającymi ruch pracowniczy, przede wszystkim:

- z związkiem **FAU - Freie Arbeiterinnen und Arbeiter Union z Niemiec** - członkowie FAU zostali zaproszeni do Poznania, gdzie miało miejsce spotkanie na temat działania FAU oraz sekcji związku dla emigrantów; FAU zaprosiło również członka związku do Berlina na wykład na temat ruchu pracowniczego w Polsce (przy okazji przekazano poparcie ze strony IP dla członków FAU, którzy walczyli przeciwko umowom śmieciowym w trzecim sektorze); IP otrzymało również zaproszenie na Zjazd sekcji FAU z Niemiec Wschodnich (niestety nasza delegacja nie wybrała się na to spotkanie). 7 czerwca 2014 członkowie FAU Berlin w geście solidarności ze zwolnioną przez Aelia Polska Anną Kucharzyk zorganizowali akcję informacyjną na dworcu w Berlinie.
- przy okazji spotkań promujących film „Specjalne Strefy Wyzysku” za granicą, tj. we Włoszech, we Francji czy na Litwie (organizowane przez struktury związku IWW) w 2013 r., miały miejsce otwarte spotkania na temat nie tylko konfliktu w Chung-Hong,

ale również działań IP, z lokalnymi organizacjami pracowniczymi

- IP nawiązała kontakt z osobami współorganizującymi protesty we Frankfurcie zwane **Blockupy**, i w ramach Europejskich Dni Akcji – mayofsolidarity.org – zorganizowała w kilku miastach Polski pod sklepami Apple pikiety przeciwko wyzyskowi w przemyśle elektronicznym (podobne akcje miały miejsce w tym samym czasie min w Rzymie, Frankfurcie, Bologni, Dusseldorfie).

Publikacje, spotkania, akcje i listy solidarnościowe – W czasie ostatnich dwóch lat ukazało się sporo tekstów, wywiadów czy tłumaczeń na stronie związku i w Biuletynie (choć w przyszłości mogłyby się ukazywać one bardziej regularnie, potrzebne są również tłumaczenia na języki obce). Pisaliśmy min. o Marszach Godności w Madrycie i strajkach generalnych w Hiszpanii i we Włoszech przeciwko polityce cięć i śmieciowym umowom, o protestach przeciwko firmie Electrolux we Włoszech, o walkach pracowniczych w Azji czy masowych protestach w Belgii przeciwko oszczędnościom budżetowym.

Organizowaliśmy w różnych miastach dyskusje i spotkania na temat ruchów pracowniczych na Ukrainie i w Chinach (wokół książki „Niewolnicy Apple”). Dyskutowaliśmy na temat hiszpańskich oburzonych, kryzysu we Włoszech, antykapitalistycznego feminizmu w Wielkiej Brytanii, ruchu Occupy w Stanach Zjednoczonych.

IP wydawała też listy solidarnościowe: np. dla walczących o miasto Kobane (wraz z Czarną Czerwoną Koordynacją), wyrażaliśmy solidarność z ruchem Zapatystów w Meksyku. IP poparła kampanię „BDS – Bojkot, Wycofanie Inwestycji i Sankcje”, której celem jest przywrócenie praw Palestyńczykom żyjącym pod okupacją wojskową na Zachodnim Brzegu Jordanu, w Jerozolimie Wschodniej, w Strefie Gazy oraz Palestyńczykom mieszkającym na terenie Izraela i palestyńskim uchodźcom. Warszawska Komisja IP zorganizowała protest pod ambasadą Grecji w solidarności z masowo zwalnianymi sprzętaczkami z greckiego ministerstwa finansów, wspieranymi przez związek ESE. Protestowaliśmy przeciwko represjom wymierzonym w ruch pracowniczy za granicą (przykładowo: solidarność z Fouadem Harjane, działacza francuskiego CNT; solidarność z Ismą i Miguelem, o którego wsparcie wnosiła CGT; poparcie dla Víctora Tormo, nauczyciela, działacza CGT, któremu groził wyrok za publikację zdjęcia tajnych policjantów hiszpańskich w Internecie).

Rozwijanie kontaktów międzynarodowych potwierdza internacjonalistyczną perspektywę przyjmowaną przez Inicjatywę Pracowniczą, zgodnie z którą pracownicy i pracownice powinni organizować się ponad granicami, bez względu na pochodzenie, różnice etniczne czy kolor skóry. W podobnym duchu w poprzednich latach IP popierało działania antyfaszystowskie i antynacjonalistyczne, protestowało przeciwko przemocy stosowanej przez skrajną\ą prawicę oraz wspierało kampanie na rzecz migrantów i migrantek.

Media

Biuletyn „Inicjatywa Pracownicza”

Do 2013 r. Biuletyn Inicjatywy Pracowniczej był wydawany głównie siłami Poznańskiej Komisji Międzyzakładowej. Ukazywał się w formacie A4, w nakładzie 2000 egzemplarzy.

W październiku 2013 r. KK podjęła decyzję, że numer 38 ukaże się jeszcze w dotychczasowej formie i ilości, ale począwszy od kolejnego numeru zostaną wprowadzone gruntowne zmiany. Po obliczeniu kosztów i sprawdzeniu formalności, zdecydowaliśmy się na format i papier typowy dla dzienników, jednocześnie podnosząc nakład do 5000 egzemplarzy. Aby wprowadzona zmiana nie okazała się zbyt kosztowna, konieczne było zarejestrowanie tytułu w międzynarodowym rejestrze czasopism ISSN, co wiąże się z sądową rejestracją redakcji oraz wymogiem wysyłania każdego kolejnego numeru do 22 głównych bibliotek – począwszy od Biblioteki Jagiellońskiej w Krakowie, a skończywszy na Bibliotece Wojewódzkiej w Olsztynie. Dzięki temu uzyskaliśmy prawo do 5% stawki opodatkowania VAT, co powoduje, że koszt wydruku naszej gazety wynosi przeciętnie około 2000 zł (w zależności od liczby stron).

Po odbiorze z drukarni w Poznaniu gazeta wysyłana jest przez Poznańską Komisję Międzyzakładową do wszystkich komisji związku w kraju oraz do pojedynczych sympatyków naszej organizacji, którzy wyrazili chęć dystrybuowania Biuletynu IP w swoich środowiskach. W ten sposób gazeta w niespełna dwa tygodnie po wydaniu dociera zarówno do miast wojewódzkich jak i do mniejszych miejscowości. Kolportaż jest prowadzony zarówno „wewnątrz” związku (komisje IP są zobowiązane do rozdawania Biuletynu w zakładach pracy, w których działają i z założenia ma on trafiać nie tylko do członków i

członkiń Związku), jak i „na zewnątrz” – np. Warszawska Komisja Środowiskowa każdorazowo kolportuje ok. 500 egzemplarzy gazety wśród robotników i robotnic kilku warszawskich fabryk, a także rozkłada je na wydziałach Uniwersytetu Warszawskiego oraz w zaprzyjaźnionych kawiarniach.

Proces przygotowania gazety polega na zaproponowaniu przez redakcję tematów do kolejnego numeru i opracowaniu tekstów przez autorów lub przetłumaczeniu materiałów publikowanych przez zaprzyjaźnione zagraniczne związki zawodowe. Następnie teksty są sprawdzane pod kątem prawnym, poprawiane, redagowane i wreszcie biuletyn jest składany do formy w jakiej się ukazuje.

Choć początkowo wydawało nam się, że możliwe będzie wydawanie gazety co dwa miesiące, to w 2014 r. ukazały się zaledwie 3 numery, a kolejny ukazał się dopiero w pierwszym tygodniu 2015 r..

Taka sytuacja wynika głównie z tego, że cała redakcja (autorzy/ki, korektorzy/ki, redakcja i grafik) wykonuje swoje obowiązki społecznie, obok pracy zarobkowej i czasu koniecznego na regenerację. Organizacja pracy nad przygotowaniem gazety jest niestety wadliwa, a terminy nie są przestrzegane wystarczająco rygorystycznie.

Strona Internetowa www.ozzip.pl

Tygodniowo stronę www.ozzip.pl odwiedza średnio 4000-5000 gości, a dziennie – 500-600 unikalnych użytkowników (dane na podstawie statystyk z panelu administratora strony). Najpopularniejszy artykuł „Minimalna i maksymalna temperatura w miejscu pracy” miał do tej pory prawie 260 tysięcy wejść.

Większość z osób zakładających nowe komisje IP twierdzi, że dowiedziało się o naszym związku wpisując do wyszukiwarki frazę "jak założyć związek?". Adres prowadzący do działu „Wstęp do związku” na naszej stronie internetowej pojawia się w wynikach wyszukiwania odpowiedzi na powyższe pytanie jako pierwszy ze wszystkich i aktualnie ma 74235 odsłon. Dużą popularnością cieszą się także porady prawne.

Od 2012 r. strona Związku przeszła daleko idącą reorganizację – większy nacisk został położony na regularne publikowanie dokumentów organizacyjnych i rozwój tych działów, które zawierają informacje o strukturze i organizacji Inicjatywy Pracowniczej. Zmiany te przekładają się na rozwój związku, który w ostatnim okresie znacznie przyspieszył.

W chwili obecnej, stronę internetową redagują mniej więcej te same osoby, które są zaangażowane w prace nad biuletynem. Podobnie jak w przypadku gazety, zauważyć można niewielki zaangażowanie komisji zakładowych i międzyzakładowych w regularne przygotowanie tekstów o sytuacji w zakładach pracy gdzie komisje te działają – informacje te często muszą być opracowywane przez osoby z redakcji, niekoniecznie związane z daną komisją.

Szkolenia

Zgodnie z ustaleniami ze Zjazdu Roboczego z 2012 r. oraz VIII Krajowego Zjazdu Delegatów i Delegatesk Związku, od 2013 r. funkcjonuje **grupa robocza ds. szkoleń**, której głównym zadaniem jest opracowanie i realizacja programu szkoleń dla członków i członkiń Związku.

Skład grupy szkoleniowej - W prace grupy początkowo zaangażowane były następujące osoby: Magdalena Chustecka (Warszawska Komisja Środowiskowa), Jakub Grzegorzczak (Warszawska Komisja Środowiskowa), Krzysztof Łagutko (Warszawska Komisja Środowiskowa), Magdalena Malinowska (Poznańska Komisja Międzyzakładowa), Katarzyna Rakowska (Warszawska Komisja Środowiskowa). Obecny skład grupy szkoleniowej to: Magdalena Chustecka, Jakub Grzegorzczak, Katarzyna Rakowska.

2013 rok - W 2013 roku grupa szkoleniowa skoncentrowała się na opracowywaniu pierwszego modułu szkolenia „ABC działalności związkowej - Inicjatywa Pracownicza”, mającego - w założeniach - zapewnić członkom i członkiniom IP podstawowe informacje na temat działalności związkowej w kontekście modelu działania OZZ Inicjatywa Pracownicza. Rezultatem tych prac jest program oraz zestaw materiałów dydaktycznych szkolenia, realizującego następujące cele:

1. Poznanie i dyskusja wokół podstawowych kategorii pojęciowych związanych z działalnością związkową oraz mechanizmów funkcjonowania pracowników w kapitalizmie (związek zawodowy, zakładowa organizacja związkowa, klasy społeczne, konflikt klasowy, wyzysk, gospodarka kapitalistyczna etc.).
2. Poznanie oraz dyskusja wokół szczególnych założeń ideowych, programowych, strategicznych OZZ IP w kontekście historii ruchu pracowniczego w Polsce i na

świecie.

3. Zdobyć wiedzy na temat podstawowych prawnych aspektów działania związku w zakładzie pracy (uprawnienia, kompetencje, możliwości działania, obowiązki).
4. Zdobyć / rozwinąć umiejętności związanych ze współpracą i komunikacją wewnątrz komisji zakładowej / międzyzakładowej / środowiskowej.
5. Zdobyć / rozwinąć umiejętności związanych z analizą swojego miejsca pracy, definiowaniem siły przetargowej pracowników oraz budowaniem strategii walki.
6. Zachęcenie do współpracy w związku na poziomie ogólnopolskim.
7. Poznanie i integracja członków i członkiń IP z różnych komisji związku.

Zakres tematyczny szkolenia obejmuje następujące główne części:

1. Organizowanie się pracowników i pracownic w kapitalizmie
2. Uprawnienia i kompetencje związku zawodowego – kwestie prawne w ujęciu praktycznym
3. Diagnoza sytuacji w zakładzie pracy i budowanie strategii działania
4. Rozwijanie komisji związkowej – komunikacja „na zewnątrz”
5. Rozwijanie skutecznie działającej komisji zakładowej – współpraca wewnątrz komisji

W praktyce 5 punkt spotkania jest niezmiernie rzadko poruszany w ramach szkolenia „ABC działalności związkowej...”. Wynika to z braku czasu, stąd też grupa rozpoczęła pracę nad drugą częścią szkolenia, która ma obejmować kwestie, które z różnych przyczyn nie mieszczą się w pierwszym module.

Szkolenie w obecnym kształcie trwa 13 godzin – 7 godzin I dnia, 5 godzin – II dnia.

2014 rok - W 2014 roku grupa przeprowadziła szkolenia w 5 lokalizacjach. Pierwsze szkolenie odbyło się 21 czerwca w Warszawie i miało charakter pilotażowy. Pilotaż pokazał, że realizacja zakładanych celów edukacyjnych wymaga przedłużenia szkolenia do dwóch dni.

Szkolenia odbyły się kolejno w następujących miejscowościach: Warszawa (21 czerwca 2014 - I dzień szkolenia, 30 sierpnia 2014 - II dzień szkolenia), Stargard Szczeciński (20-21 września 2014), Golub-Dobrzyń (27-28 września 2014), Poznań (22-23 listopada 2014), Kraków (20-21 grudnia).

W spotkaniach wzięło udział łącznie ok. 75 osób. Ilość wypełnionych ankiet ewaluacyjnych to 43 sztuki, jednak ostateczna liczba osób uczestniczących była większa (nie wszystkie osoby były obecne na zakończenie szkolenia bądź w II dniu szkolenia i w związku z tym nie wszystkie wypełniły i oddały ankiety ewaluacyjne).

W 2014 roku w szkoleniach OZZIP wzięło udział 12 komisji: Warszawska Komisja Środowiskowa, Komisja Zakładowa w Aelia Polska, Komisja Pracowników Sztuki, Komisja Zakładowa w Centrum Rozwoju Zasobów Ludzkich, Komisja Zakładowa w Provident Polska, Komisja Zakładowa w Gimnazjum nr 4 w Stargardzie Szczecińskim, Komisja Zakładowa w Ośrodku Sportu w Gniewie, Komisja Zakładowa w Zespole Szkół nr 1 w Golubiu-Dobrzyniu, Komisja Zakładowa w Teatrze 8 Dnia w Poznaniu, Poznańska Komisja Międzyzakładowa, Międzyzakładowa Komisja w Poznańskich Żłobkach, Komisja Zakładowa w Galerii Bunkier Sztuki w Krakowie, Krakowska Komisja Środowiskowa. Poza osobami zrzeszonymi w Inicjatywie Pracowniczej w szkoleniach wzięło udział także kilka sympatyczek i sympatyków związku (obecnie część tych osób jest już formalnie członkami i członkiniami IP).

Logistyka i finanse - Program szkoleniowy w większości jest finansowany ze środków głównego budżetu związku zawodowego (środki Komisji Krajowej). W roku 2014 na realizację programu szkoleniowego Komisja Krajowa przeznaczyła kwotę 4 000,00 zł.

Globalne wydatki grupy szkoleniowej ze środków Komisji Krajowej wyniosły do końca 2014 r. 2 617,38 zł (jednak należy pamiętać, że ze względu na opóźnienie w rozpoczęciu realizacji szkoleń, pozostałe środki zostaną lub zostały już wykorzystane do organizowania szkoleń w roku 2015).

Ewaluacja - Po każdym szkoleniu uczestnicy i uczestniczki szkoleń wypełniali ankiety oceniające. 93% respondentów i respondentek uznało, że szkolenie odpowiedziało na ich potrzeby w stopniu „bardzo wysokim” (23,35%) lub „wysokim”(69,7%). Nie zanotowano żadnych odpowiedzi negatywnych. Jako mocną stroną szkolenia wskazywano, że pozwalało ono nabyć praktyczną wiedzę, wypracować konkretne rozwiązania oraz spotkać się i wymienić doświadczenia z przedstawicielami i przedstawicielkami innych komisji IP. Uczestniczki i uczestnicy wielokrotnie pisali o „przyjemnej, nieformalnej atmosferze”. Pozytywnie oceniali warsztatową formę pracy, w szczególności wartość pracy w grupach. Za merytorycznie ważne wątki szkolenia uznano: prawne aspekty działania związku zawodowego, budowanie strategii działania, rozwijanie umiejętności komunikacyjnych w

związku. Za słabe elementy szkolenia uznano ograniczony czas w porównaniu z ilością poruszanych zagadnień/ za szybkie tempo oraz za mało/brak realizacji modułu związanego z komunikacją z zewnętrznymi aktorami (w szczególności z pracodawcą) oraz wewnątrz związku.

Proponowane zmiany w funkcjonowaniu władz Związku

Na podstawie doświadczeń z ostatnich 2 lat, Komisja Krajowa opracowała następujące propozycje zmian zasad funkcjonowania władz Związku:

1. Likwidacja funkcji Sekretarza, w celu spłaszczenia struktury KK i ściślejszego podziału obowiązków pomiędzy osoby wchodzące w jej skład.
2. Przeniesienie na Krajowy Zjazd Delegatów i Delegatesk kompetencji do określania struktury Komisji Krajowej oraz ustalania ordynacji wyborczych.
3. Przeniesienie na Krajową Komisję Rewizyjną kompetencji do dokonywania interpretacji statutu.
4. Ograniczenie możliwości zawierania przez Komisję Krajową układów zbiorowych pracy z pominięciem zdania komisji, które zostałyby objęte ewentualnym UZP.
5. Umożliwienie komisjom zakładowym i międzyzakładowym samodzielnego występowania do sądów pracy w sprawach na szczeblu zakładu pracy lub obszaru swego działania.

Dodatkowo, należy rozważyć zobowiązanie nowej Komisji Krajowej do opublikowania na stronie związku informacji na temat podziału zadań i funkcji w ramach KK wraz ze wskazaniem osób pełniących określone funkcje.

Uchwała nr

IX Krajowego Zjazdu Delegatów Ogólnopolskiego Związku Zawodowego „Inicjatywa Pracownicza” nr z dn. marca 2015 r. ws. zmiany uprawnień i kompetencji Komisji Krajowej Związku oraz pozostałych władz Związku

Na podstawie § 22 pkt. 5 Statutu Związku uchwała się co następuje:

§ 1

Par. 22 począwszy od punktu 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Wybór i odwołanie członków i członkiń Komisji Krajowej Związku, Krajowej Komisji Rewizyjnej Związku i przewodniczącego lub przewodniczącej Krajowej Komisji Rewizyjnej Związku.

9. Ustalenie minimalnej wysokości składki członkowskiej, decydowanie o jej podziale na część krajową – będącą w dyspozycji Komisji Krajowej oraz część pozostającą w dyspozycji Komisji zakładowych, międzyzakładowych, środowiskowych i Kół oraz podejmowanie uchwał w zakresie polityki finansowej związku.

10. Zwoływanie lub upoważnianie Komisji Krajowej Związku do zwołania Zjazdu Roboczego lub Konferencji Programowej stanowiących forum do dyskusji i wymiany opinii w sprawach programowych (Konferencja Programowa) i strategicznych (Zjazd Roboczy); Zjazdy Robocze lub Konferencje Programowe mogą – o ile stosowna uchwała je do tego upoważnia, przyjmować zalecenia i rekomendacje dla działań Związku i Komisji Krajowej w okresie pomiędzy Krajowymi Zjazdami Delegatów i Delegatesk.

11. Określanie ordynacji i sposobu podejmowania decyzji na Zjeździe Roboczym i Konferencji Programowe lub upoważnienie do tego Komisji Krajowej Związku.

12. Określenie ordynacji wyboru delegatów lub delegatesk na Krajowy Zjazd Delegatów i Delegatesk Związku.

13. Podejmowanie uchwał o kształcie Komisji Krajowej Związku.

14. Podejmowanie uchwał, stanowisk i rezolucji we wszystkich sprawach istotnych dla Związku.”

§ 2

Par. 31 otrzymuje brzmienie:

Komisja Krajowa jest organem kolegialnym organizującym swoją pracę na zasadach określonych przez Zjazd Delegatów i Delegatesk Związku i na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.

§ 3

W par. 28 Statutu:

1. pkt. e) otrzymuje brzmienie: „zawieranie i wypowiedanie układów zbiorowych pracy o zasięgu ponadzakładowym, po wcześniejszym przeprowadzeniu wiążącego głosowania wśród członków i członkiń komisji objętych danym układem. Głosowanie jest przeprowadzone w porozumieniu z Prezydiami komisji objętych danym układem i jest wiążące jeśli udział w nim weźmie co najmniej połowa członków i członkiń tych komisji. W przypadku niższej frekwencji, układu zawrzeć nie można.”
2. skreśla się pkt. l) a kompetencję dokonywania interpretacji Statutu przenosi się do par. 33, definiującego kompetencje i zadania Krajowej Komisji Rewizyjnej.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uchwała nr

IX Krajowego Zjazdu Delegatów Ogólnopolskiego Związku Zawodowego „Inicjatywa Pracownicza” nr z dn. marca 2015 r. ws. zasad reprezentacji sądowej

Na podstawie § 22 pkt. 5 Statutu Związku uchwała się co następuje:

§ 1

W par. 28 pkt 1 dodaje się literę l) w brzmieniu:

„l) reprezentowanie Związku i jego Komisji i Kół przed sądami; pełnomocnictwo w takim przypadku musi być podpisane przez minimum dwóch członków lub członkiń Komisji Krajowej na podstawie uchwały podjętej przez Komisję Krajową albo dwóch członków lub członkiń Prezydium Komisji Zakładowej, Międzyzakładowej i Środowiskowej.”

§ 2

W par. 43 dodaje się pkt. 10 w brzmieniu

„ Do składania w imieniu Związku lub jego organizacji podstawowych oświadczeń w zakresie praw i obowiązków innych niż te określone w pkt 7, stosuje się odpowiednio par. 28 pkt. 1 lit. l.”

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uchwała nr

IX Krajowego Zjazdu Delegatów Ogólnopolskiego Związku Zawodowego „Inicjatywa Pracownicza” nr z dn. marca 2015 r. ws. zagwarantowania realizacji podstawowych funkcji w toku zmian osobowych w składzie Komisji Krajowej

Na podstawie § 22 pkt. 13 Statutu Związku uchwała się co następuje:

§ 1

Komisja krajowa w toku swoich prac zobowiązana jest nieprzerwanie zapewniać spośród swoich członków:

1. co najmniej jedną osobę łącznie odpowiedzialną za

- a) za prowadzenie dokumentacji Związku,
- b) zwoływanie i prowadzenie spotkań Komisji Krajowej,
- c) prowadzenie ewidencji organizacji zakładowych, międzyzakładowych, środowiskowych oraz kół związkowych,
- d) koordynację pracy osób reprezentujących Związek, jego Komisje i Koła przed sądami.

2. co najmniej jedną osobę łącznie odpowiedzialną za

- a) prowadzenie mediów Związku,
- b) kontakty z mediami,
- c) wykonywanie funkcji rzecznika prasowego,

3. co najmniej jedną osobę łącznie odpowiedzialną za

- a) wykonywanie nadzoru nad gospodarką finansową Związku,
- b) przygotowanie sprawozdań finansowych i projektów preliminarzy budżetowych Związku,
- c) monitorowanie opłacania składek.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem rozpoczęcia IX kadencji władz krajowych związku.

3. Finanse Związku

Wstęp

Od 1 kwietnia 2013 r. składka członkowska jest podzielona na 2 części – przeznaczaną na działania krajowe (3,00 zł od osoby za miesiąc) oraz będącą w dyspozycji komisji. Rekomendowana przez VIII KZD minimalna całkowita wysokość składki wynosi 16,00 zł. Część krajowa składki umożliwia prowadzenie działań ogólnopolskich takich jak: (1) zapewnienie funkcjonowania Komisji Krajowej (refundacje za przejazdy, materiały biurowe, ksero), (2) organizowanie Zjazdów i Konferencji, (3) realizacja szkoleń, (4) prowadzenie mediów, (5) zapewnienie wsparcia prawnego oraz pomocy materialnej w przypadku represji.

Komisja Krajowa zapewnia także wyodrębnione subkonta dla komisji na rachunku ogólnopolskim. W chwili obecnej, z takiego rozwiązania korzysta 8 komisji. Osobne rachunki zostały także wydzielone: (1) na Fundusz Strajkowy; (2) dla grupy ds. szkoleń; (3) na potrzeby zbiórki publicznej oraz (4) dla grupy „Kobiety z Inicjatywą”. Szczegółowe zasady polityki finansowej Związku zostały ujęte w Regulaminie Finansów Związku zmienionym uchwałą KK nr 6/2/2013 z 7 czerwca 2013 r. (załącznik nr 3).

Skrót sprawozdania finansowego – Obecna wysokość składek pozwala na zbilansowanie budżetu Związku, ale jest zbyt niska w stosunku do rosnących potrzeb – np. nie jest możliwe regularne finansowanie Funduszu Strajkowego (przez co Związek nie jest zabezpieczony na wypadek ewentualnego prowadzenia długotrwałej akcji strajkowej), prowadzenie finansów Związku jest realizowane społecznie, siłami KK (co oznacza, że jest to proces angażujący dużo czasu i nie tak dobrze zorganizowany jak w przypadku współpracy z biurem księgowym) oraz nie jest możliwe wydawanie odpowiedniej liczby materiałów informacyjnych na potrzeby rozwoju związku. Istotnym problemem jest także nieterminowe opłacanie krajowej części składek przez komisje związku (w niektórych przypadkach opóźnienia wynoszą nawet 12 miesięcy), co sprawia, że okresowo pojawia się problem z płynnością finansową.

W związku z powyższym, Komisja Krajowa rekomenduje Zjazdowi:

1. Podwyższenie minimalnej wysokości składki członkowskiej do kwoty 20,00 zł,
2. Podwyższenie wysokości części składki członkowskiej przeznaczonej na działalność krajową do kwoty 4,00 zł
3. Przyjęcie poniższych Założeń polityki finansowej Związku.

Założenia polityki finansowej Związku

1. Zobowiązanie Komisji Krajowej do dokonywania corocznego odpisu na Fundusz Strajkowy OZZ IP w wysokości nie niższej niż 3 000,00 zł;
2. Zobowiązanie Komisji Krajowej do zapewnienia środków finansowych na realizację szkoleń, w kwocie nie niższej niż 5 000,00 zł rocznie;
3. Zobowiązanie Komisji Krajowej do zapewnienia środków finansowych na prowadzenie mediów Związku w wysokości pozwalającej na wydanie 4 numerów Biuletynu rocznie (kwota nie niższa niż 8 000,00 zł) oraz utrzymania i rozwoju strony internetowej Związku;
4. Zobowiązanie Komisji Krajowej do zapewnienia środków na realizację Planu Rozwoju Związku na lata 2015-2017 w kwocie nie niższej niż 5 000,00 zł rocznie;
5. Zobowiązanie Komisji Krajowej do nawiązania współpracy z biurem księgowym, w celu przejrzystego prowadzenia dokumentacji finansowej i wypełniania wymogów sprawozdawczych – tak wobec Zjazdu, jak i wobec instytucji państwowych.

Projekt uchwały ws. wysokości składki członkowskiej i jej podziału

Uchwała nr

IX Krajowego Zjazdu Delegatów Ogólnopolskiego Związku Zawodowego „Inicjatywa Pracownicza” nr z dn. marca 2015 r. ws. wysokości składki członkowskiej i jej podziału

Na podstawie § 43 Statutu Związku uchwała się co następuje:

§ 1

Minimalna wysokość składki członkowskiej od dn. 1 kwietnia 2013 r. wynosi 20,00 zł

§ 2

1. Część składki przeznaczona na działalność krajową wynosi 4 zł. od osoby,
2. Podstawowe jednostki organizacyjne związku są zobowiązane do przekazywania kwoty o której mowa w pkt. 1 na rachunek wskazany przez Komisję Krajową co

najmniej w trybie kwartalnym (dla 3 miesięcy),

3. Łączną kwotę, jaką dana podstawowa jednostka organizacyjna związku jest zobowiązana do przekazania na działalność krajową, ustala się mnożąc liczbę członków danej jednostki organizacyjnej przez 3, przy czym bierze się pod uwagę liczbę członków zgodną ze stanem na ostatni dzień poprzedniego kwartału.
4. Podstawowe jednostki organizacyjne związku są zobowiązane do dokonywania wpłat na rachunek wskazany przez Komisję Krajową oraz do przekazywania Komisji Krajowej informacji o liczebności wg. stanu na ostatni dzień kwartału do 15 dnia miesiąca następującego po tym kwartale.

§ 3

Komisja Krajowa jest zobowiązana do wprowadzenia zmian wynikających z par. 2 do dokumentu „Regulaminu pozyskiwania środków finansowych i dysponowania tymi środkami przez Komisję Krajową Ogólnopolskiego Związku Zawodowego "Inicjatywa Pracownicza" – Polityka finansowa OZZ Inicjatywa Pracownicza”

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

4. Dokumenty Programowe

Wstęp

Obowiązujące dokumenty programowe OZZ IP - Deklaracja ideowa (załącznik nr 4) i Deklaracja programowa (załącznik nr 5) nie w pełni odzwierciedlają zmiany jakie zaszły w Związku na przestrzeni ostatnich 4-5 lat. Stąd też, podczas I Konferencji Programowej Związku rozpoczęliśmy proces dyskusji nad zmianą tych dokumentów i dopasowaniem ich treści do tego jakim związkiem jest Inicjatywa Pracownicza oraz do uwzględnienia ostatnich dyskusji o charakterze programowym i wniosków z codziennej działalności. Stąd też Komisja Krajowa przedstawia Zjazdowi projekty nowego brzmienia Deklaracji ideowej i Deklaracji programowej.

Dodatkowo, zaszła konieczność przygotowania dokumentu który precyzowałby naszą strategię działania - stąd też proponujemy przyjęcie „Uchwały ws. strategii działania OZZ Inicjatywa Pracownicza”, która stałaby się trzecim dokumentem programowym Związku.

Deklaracja ideowa

Uchwała nr

IX Krajowego Zjazdu Delegatów Ogólnopolskiego Związku Zawodowego „Inicjatywa Pracownicza” nr z dn. marca 2015 r. ws. Deklaracji ideowej Związku

Na podstawie § 22 pkt. 9 Statutu Związku uchwała się co następuje:

§ 1

IX Krajowy Zjazd Delegatów i Delegationek przyjmuje załączony tekst „Deklaracja Ideowa OZZ Inicjatywa Pracownicza” określający tożsamość i podstawowe zasady działania Związku.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Deklaracja ideowa OZZ Inicjatywa Pracownicza

Ogólnopolski Związek Zawodowy Inicjatywa Pracownicza jest organizacją pracowniczą, która określa się jako związek:

- (1) **klasowy** – reprezentujący interesy i broniący praw wszystkich kobiet i mężczyzn utrzymujących się z pracy najmniej, w opozycji do interesów i dążeń kapitalistów i władz państwowych;
- (2) oparty na zasadzie **solidarności pracowniczej** – przełamujący podziały narzucone klasie pracującej przez państwo i kapitał;
- (3) **bojowy, autentyczny i niezależny** – służący pracownikom i pracownicom jako narzędzie obrony ich praw i realizacji interesów, niezależny od pracodawców i władz państwowych;
- (4) **demokratyczny** – zorganizowany w sposób gwarantujący wszystkim członkom i członkiniom możliwość uczestnictwa w procesie decyzyjnym w sprawach, które ich dotyczą;
- (5) **oddolny** – opierający swoje działania na aktywności pracowników i pracownic zorganizowanych w komisje zakładowe, międzyzakładowe i środowiskowe, które zachowują niezależność i autonomię w sprawach dotyczących ich miejsc pracy i zamieszkania oraz podejmują wspólne działania na podstawie demokratycznie ustalonych postulatów programowych i wspólnie wypracowanej strategii działania;
- (6) **zaangażowany społecznie** – nie ograniczający się wyłącznie do zakładów pracy, ale aktywnie zaangażowany w działania na rzecz zmiany społecznej na wszystkich polach, które wpływają na życie pracowników i pracownic.

Organizujemy i wspieramy wszystkich pracowników i wszystkie pracownice – bez względu na miejsce pracy, typ umowy (lub jej brak), branżę, płeć, wyznanie czy narodowość. Nasze komisje zakładowe i międzyzakładowe nie ograniczają się tylko do jednej kategorii pracowników czy pracownic, wśród nas są zarówno osoby pracujące w fabrykach, jak i w biurach, w usługach publicznych i prywatnych (z wyjątkiem służb mundurowych), a także osoby pracujące dorywczo, bezrobotne, czy studiujące, które działają w komisjach

środowiskowych. Tak szerokie zdefiniowanie tego, kto może należeć do naszej organizacji związkowej jest naszym zdaniem konieczne, aby stawić czoła wyzwaniom z którymi boryka się obecnie ruch pracowniczy w Polsce i na całym świecie.

Globalny, kapitalistyczny system społeczno-gospodarczy, w którym żyjemy, jest naszym zdaniem oparty na wyzysku pracowników i pracownic oraz skrajnie nierównym i niesprawiedliwym podziale dochodu. Skutkuje to spadkiem lub stagnacją płac, coraz dłuższym czasem pracy i coraz bardziej niestabilnymi warunkami zatrudnienia. Z drugiej strony na naszą sytuację wpływa także ograniczenie dostępu do systemu zabezpieczenia społecznego i usług publicznych, takich jak żłobki, przedszkola, szkoły, szpitale, przychodnie, mieszkalnictwo komunalne czy instytucje kultury. Na tych procesach korzysta nieliczna elita – właściciele firm i osoby piastujące najwyższe stanowiska we władzach państwowych, a traci większość społeczeństwa zmuszona do utrzymywania się z pracy najemnej. Te procesy nie są przypadkowe. Sojusz pomiędzy władzą polityczną w państwie i ekonomiczną w gospodarce, wzmacniany przez media głównego nurtu, jest skierowany przeciwko wszystkim pracującym. Jego celem jest utrzymanie kontroli nad nami, pogłębienie wyzysku i ucisku oraz powiększanie podziałów społecznych. Uważamy, że związek zawodowy jest jedną z najskuteczniejszych form oporu wobec tej rzeczywistości.

Aby opór ten był skuteczny, korzystamy ze wszystkich dostępnych nam narzędzi – zarówno tych określone w ustawodawstwie pracy, jak i akcji bezpośredniej. Demonstracje, strajki i bojkot pozostają, naszym zdaniem, jednymi z najskuteczniejszych broni w walce o prawa pracownicze i radykalnie demokratyczne społeczeństwo. Równie kluczowe znaczenie ma międzynarodowa solidarność związków zawodowych i ruchów społecznych, przełamująca granice i podziały państwowe.

Związek zawodowy jest dla nas z jednej strony narzędziem służącym do poprawy bieżących warunków życia klasy pracującej, a z drugiej, projektem budowy bardziej sprawiedliwego systemu społeczno-gospodarczego: opartego na ideałach równości, wolności jednostki, jak najszerszej demokracji (także w wymiarze stosunków gospodarczych) i samorządności. Walczymy więc o odzyskanie kontroli nad naszym życiem zarówno w zakładach pracy, jak i poza nimi.

Nasze idee i praktyka działania mają swoje źródła w trzech tradycjach obecnych w historii ruchu pracowniczego:

- (1) anarchosyndykalizmu i rewolucyjnego syndykalizmu, postulujących budowę demokratycznych i bojowych organizacji pracowniczych, które nie ograniczają się do walki o poprawę bieżących warunków pracy, ale działają na rzecz zmiany społecznej i poddania działalności gospodarczej społecznej kontroli;
- (2) autonomii robotniczej, postrzegającej związek jako narzędzie do wzmacniania pracowników i pracownic samodzielnie toczących walki w miejscach pracy i zamieszkania;
- (3) związków zawodowych i organizacji pracowniczych tworzących szerokie ruchy społeczne – wychodzących poza bramy zakładów pracy aby walczyć o równość praw, demokrację, samorządność i prawa socjalne.

Jesteśmy przeciwni wykorzystaniu ruchu pracowniczego do celów politycznych i bieżących interesów partii politycznych. Inicjatywa Pracownicza powstała w reakcji na skorumpowanie i skrajne upolitycznienie związków zawodowych. W swoim działaniu jesteśmy niezależni zarówno od partii politycznych jak i od pracodawców.

Deklaracja programowa

Uchwała nr

IX Krajowego Zjazdu Delegatów Ogólnopolskiego Związku Zawodowego „Inicjatywa Pracownicza” nr z dn. marca 2015 r. ws. Deklaracji Programowej Związku

Na podstawie § 22 pkt. 9 Statutu Związku uchwała się co następuje:

§ 1

IX Krajowy Zjazd Delegatów i Delegatesk przyjmuje załączony tekst „Deklaracja Programowa OZZ Inicjatywa Pracownicza” stanowiący wspólną platformę określającą postulaty i cele programowe Związku na poziomie ogólnopolskim oraz stanowiący wytyczną dla działań pozostałych struktur i jednostek organizacyjnych OZZ Inicjatywa

Pracownicza.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Deklaracja programowa OZZ Inicjatywa Pracownicza

Wstęp

Ogólnopolski Związek Zawodowy Inicjatywa Pracownicza jest związkiem mającym na celu z jednej strony obronę bieżących interesów i praw pracowników i pracownic, a z drugiej – zmianę społeczną zmierzającą w kierunku zniesienia wyzysku. „Deklaracja programowa” jest dokumentem, który stanowi wspólną platformę naszych postulatów bieżących, stanowiących wytyczne dla komisji Związku w działaniach prowadzonych na poziomie poszczególnych zakładów pracy czy regionów oraz podstawę do planowania działań Inicjatywy Pracowniczej na poziomie ogólnopolskim.

Wynagrodzenia

Głównym zadaniem związków zawodowych jest walka o bardziej sprawiedliwy podział dochodu, jaki pracownicy i pracownice wytwarzają swoją pracą i który jest w przeważającej części zagarniany przez kapitalistów w formie zysków. Inicjatywa Pracownicza docelowo dąży do wyeliminowania wyzysku ze stosunków pracy, a jako środek służący temu celowi postrzega zmianę zasad podziału dochodu narodowego pomiędzy płace a zyski.

Nasze postulaty:

1. Podwyższenie miesięcznego wynagrodzenia minimalnego do wartości 68% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce (2800 zł brutto w 2014 r.) oraz wprowadzenie minimalnej stawki godzinowej (obliczanej na podstawie wysokości

wynagrodzenia minimalnego po podwyżce) obowiązującej bez względu na typ zatrudnienia i formę umowy;

2. Ograniczenie dysproporcji płacowych w ramach poszczególnych zakładów pracy, w poszczególnych branżach i w całej gospodarce (w tym także w wymiarze międzynarodowym);
3. Jawność wszystkich składników wynagrodzeń (bez względu na formę zatrudnienia i typ umowy) na poziomie zakładowym, dostępność danych o wynagrodzeniach dla osób spoza zakładu pracy oraz zakaz jakichkolwiek klauzul umożliwiających utajnienie części lub całości wynagrodzenia.

Czas pracy

Od momentu powstania ruchu pracowniczego, jego głównym postulatem było skracanie czasu pracy, zagwarantowanie pracownikom i pracownicom prawa do odpoczynku i możliwości rozwoju osobistego i społecznego w czasie wolnym. Inicjatywa Pracownicza kontynuuje tę tradycję i dąży zarówno do zwiększenia ilości czasu wolnego dla wszystkich pracujących, jak i bardziej sprawiedliwego podziału pracy.

Nasze postulaty:

1. Skrócenie okresów rozliczeniowych do maksymalnie 1 miesiąca;
2. Rozciągnięcie maksymalnych norm dotyczących dziennego (8 godzin) i tygodniowego (40 godzin, dwa wolne dni w tygodniu) czasu pracy na wszystkich pracujących – bez względu na formę zatrudnienia i typ umowy, bez obniżki płac;
3. Ograniczenie nadgodzin do maksymalnie 2 godzin na dobę (i nie więcej niż 10 nadgodzin w miesiącu), płatnych w wysokości 200% wynagrodzenia godzinowego;
4. Docelowo skrócenie czasu pracy do 32 godzin tygodniowo, bez obniżki płac.

BHP

Wypadki przy pracy i choroby zawodowe są w przeważającej mierze wynikiem ~~chęcia do~~ oszczędzania na „kosztach pracy” – nasze życie i zdrowie jest ~~więc~~ przez kapitał traktowane jako „koszt”, a wszelkie instytucje (w tym także te zarządzane przez pracowników i pracownice, jak Społeczna Inspekcja Pracy) stają się obiektem ataków organizacji pracodawców i władz państwowych. Na polu BHP celem OZZ Inicjatywa Pracownicza jest więc przede wszystkim obrona i rozwój obowiązujących norm i przepisów z zakresu bezpieczeństwa i higieny w miejscu pracy oraz zachowanie i rozwój instytucji pracowniczej kontroli nad BHP.

Nasze postulaty:

1. Obrona obowiązujących uprawnień Społecznej Inspekcji Pracy oraz wprowadzenie mechanizmów pracowniczej kontroli nad bezpieczeństwem w miejscu pracy także na osoby pracujące na umowach cywilnoprawnych i samo zatrudnione.

Niestabilność zatrudnienia, umowy śmieciowe i prekariat

Polityka deregulacji rynku pracy, rozwój elastycznych form zatrudnienia (umów śmieciowych) i postępująca tendencja do ograniczania praw pracowniczych składających się na system gwarantujący stabilność zatrudnienia (gwarancje: minimalnego wynagrodzenia za pracę, maksymalnego czasu pracy, dostępu do systemu zabezpieczenia społecznego, możliwości zrzeszania się w związkach zawodowych) stanowią narzędzie maksymalizacji zysków dla biznesu i ograniczenia wydatków publicznych kosztem dochodów i jakości życia klasy pracującej. Traktujemy je jako próbę cofnięcia stosunków pracy do XIX-wiecznego kapitalizmu, z wszelkimi jego negatywnymi następstwami i występujemy w obronie zdobyczy socjalnych ruchu pracowniczego.

Nasze postulaty:

1. Ograniczenie możliwości stosowania czasowych umów o pracę - likwidacja wszelkich form zatrudnienia na czas określony z wyłączeniem pracy na zastępstwo oraz pracy na okres próbny;
2. Likwidacja agencji pracy tymczasowej;
3. Ścisłe ograniczenie możliwości stosowania umów cywilnoprawnych - w szczególności uniemożliwienie zatrudniania tzw. „personelu pomocniczego” (sprzątającego, ochrony, etc.) za pośrednictwem umów zleceń, umów o dzieło i samo zatrudnienia;
4. Likwidacja kontraktów w sektorze służby zdrowia i zatrudnienia innego niż podlegające przepisom „Karty nauczyciela” w sektorze oświaty;
5. Pracownicza kontrola nad zasadami zatrudniania w przedsiębiorstwach - tak w sektorze prywatnym, jak i publicznym.

Prawo do strajku i wolności związkowe

Kolektywne prawa pracownicze, takie jak prawo do strajku i swoboda zrzeszania się w związkach zawodowych są od co najmniej 20 lat obiektem najbardziej agresywnych ataków ze strony biznesu i władz państwowych. Związki zawodowe - niezależnie od istniejących pomiędzy nimi różnic - muszą na te ataki odpowiedzieć w stanowczy sposób, w innym wypadku grozi nam powrót do XIX-wiecznego barbarzyństwa i ustawodawstwa antyzwiązkowego.

Nasze postulaty:

1. Uznanie prawa do organizowania strajków wymierzonych w antypracowniczą i antyspołeczną politykę władz krajowych, samorządowych i instytucji międzynarodowych, w tym prawa do organizacji strajku generalnego w poszczególnych branżach, regionach lub o zasięgu krajowym i międzynarodowym;
2. Wprowadzenie następujących zmian w obowiązującej procedurze rozwiązywania sporów zbiorowych:
 - wprowadzenie limitu czasowego dla rokowań, po upływie którego organizacja związkowa prowadząca spór ma prawo przejść do jego kolejnej fazy;

- zniesienie procedury mediacji, a przynajmniej jej obowiązkowej odpłatności;
 - zniesienie obowiązku przeprowadzania referendum strajkowego;
 - dokładne zdefiniowanie kategorii pracowników, którym nie przysługuje prawo do strajku – ograniczenia te w żadnym wypadku nie powinny być rozciągane na pracowników administracji krajowej i samorządowej oraz osoby zatrudniane w sektorze usług publicznych;
3. Wprowadzenie faktycznej ochrony osób reprezentujących organizacje związkowe na poziomie zakładowym i międzyzakładowym, pełniących funkcje Społecznych Inspektorów Pracy oraz zgłaszających przypadki mobbingu, dyskryminacji czy jakiegokolwiek innego łamania przez pracodawcę przepisów prawnych. Ochrona ta powinna polegać w pierwszej kolejności na ograniczeniu możliwości zwolnienia takiej osoby bez uzyskania wyroku sądu pracy.

Usługi publiczne

Usługi publiczne (edukacja, transport, opieka, kultura, służba zdrowia) stanowią dobro wspólne, bez którego nie jest możliwe nasze codzienne funkcjonowanie. Z tego powodu powinny być one jak najszerszej dostępne dla wszystkich (nieodpłatne), wyłączone spod zasad rynkowych i chronione przed prywatyzacją. Zadaniem OZZ Inicjatywa Pracownicza jest obrona usług publicznych przed prywatyzacją i komercjalizacją oraz walka o rozwój tej sfery, zapewnienie jej odpowiedniego finansowania i udziału pracowników i pracownic i społeczności lokalnych w zarządzaniu usługami.

Nasze postulaty:

1. Równy i powszechny dostęp dla wszystkich do usług publicznych. Ograniczenie lub zniesienie odpłatności za korzystanie z usług publicznych;
2. Zachowanie niekomercyjnego charakteru usług publicznych i ich zbiorowego finansowania oraz rozwój mechanizmów pracowniczej kontroli nad zakładami pracy dostarczających dobra publiczne (w tym instytucji opieki, zdrowia itp.).

3. Wiążące konsultowanie wszelkich przekształceń własnościowych przedsiębiorstw świadczących usługi publiczne z pracownikami i usługodawcami, których to dotyczy.

Prawa kobiet oraz mniejszości

Podstawą naszych działań jest solidarność całej klasy pracującej – Inicjatywa Pracownicza aktywnie zwalcza podziały wytwarzane przez państwo i kapitał i działa na rzecz odtworzenia wspólnoty wszystkich osób utrzymujących się z pracy najemnej. Odcinamy się od wszelkich idei, organizacji i inicjatyw o charakterze rasistowskim, szowinistycznym, seksistowskim czy homofobicznym. Związek zawodowy jest organizacją wszystkich pracowników i pracownic, a naszymi przeciwnikami są kapitał i państwo, a nie inni pracownicy i pracownice.

Nasze postulaty:

1. Podniesienie płac kobiet do wysokości płac mężczyzn i zrównanie statusów obu płci;
2. Równy podział obowiązków opiekuńczych i pracy reprodukcyjnej pomiędzy kobiety i mężczyzn oraz rozwój publicznych instytucji zapewniających opiekę nad dziećmi i osobami zależnymi (starszymi, niepełnosprawnymi);
3. Potępienie i stanowcze zwalczanie wszelkich przejawów przemocy wobec kobiet (tak fizycznej, jak i psychicznej), zachowań i praktyk seksistowskich, homofobicznych, rasistowskich i ksenofobicznych.

System zabezpieczenia społecznego

Integralną częścią płac są świadczenia z systemu zabezpieczenia społecznego (SZS) wypłacane w sytuacji utraty możliwości podjęcia lub kontynuacji pracy zarobkowej (starość, bezrobocie, urodzenie i wychowanie dziecka, choroba, wypadek przy pracy, niepełnosprawność). Gwarantują one biologiczne przetrwanie pracowników i pracownic,

którzy z różnych powodów nie mogą – trwale lub czasowo – pracować i którzy bez istnienia SZS pozbawieni byłiby jakichkolwiek dochodów. Inicjatywa Pracownicza stoi na stanowisku, że system zabezpieczenia społecznego musi pozostać publiczny, zarządzany kolektywnie, a fundusze na świadczenia wchodzące w jego skład muszą zostać zwiększone poprzez zwiększenie obciążeń kapitału – to kapitał korzysta z naszej pracy i bogaci się na niej, więc świadczenia te są częścią rekompensaty za pracę jaką wykonujemy na jego rzecz.

Nasze postulaty:

1. Powszechne i nieobwarowane dodatkowymi restrykcjami prawo do godziwych świadczeń finansowych w sytuacji utraty zatrudnienia lub zdolności pracy wywołanych: utratą pracy, chorobą, wypadkiem przy pracy, wiekiem, urodzeniem dziecka, koniecznością sprawowania opieki nad osobami zależnymi, niepełnosprawnością;
2. Zagwarantowanie wszystkim obywatelom i obywatelkom świadczeń emerytalnych finansowanych z budżetu państwa – na wzór rozwiązań przyjętych w Wielkiej Brytanii tuż po II Wojnie Światowej lub zgodnie z założeniami tzw. Dochodu Podstawowego (uniwersalnego świadczenia pieniężnego wypłacanego wszystkim obywatelom);
3. Uznanie pracy opiekuńczej (opieki nad dziećmi i osobami zależnymi) za pracę niezbędną do przetrwania społeczeństwa i przyznanie za tą pracę świadczeń z SZS w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Mieszkalnictwo

Sektor mieszkaniowy jest szczególną częścią usług publicznych – brak dachu nad głową skutkuje skrajną formą wykluczenia społecznego jaką jest bezdomność. Mieszkalnictwo w Polsce w większości zostało poddane zasadom rynkowym: komercjalizacji czynszu, prywatyzacji i reprivatyzacji publicznego zasobu mieszkaniowego etc. Efektem tych działań są ludzkie tragedie (eksmisje), fatalne warunki życia (substandardowe lokale socjalne) oraz zadłużenie i spadek dochodów (brak publicznych mieszkań o niskim czynszu wymuszający zaciąganie kredytów i pożyczek). Inicjatywa Pracownicza popiera więc walkę

z reprivatyzacją, podwyżkami czynszów, blokady eksmisji oraz zajmowanie pustostanów i rozwój publicznego sektora mieszkaniowego.

Nasze postulaty:

1. Gwarancja przeniesienia do pełnowartościowego lokalu mieszkalnego w przypadku eksmisji;
2. Legalizacja zajmowania nieużywanych budynków i lokali w celu użytkowania ich na cele mieszkaniowe;
3. Regulacja wysokości czynszów i określenie górnych limitów podwyżek czynszów.
4. Rozwój budownictwa komunalnego.

Kwestie międzynarodowe

Ruch pracowniczy musi być tak globalny jak kapitalizm – ponieważ na nasze życie wpływają nie tylko lokalni pracodawcy i władze państwowe, ale i międzynarodowe korporacje i organizacje polityczne i ekonomiczne. Inicjatywa Pracownicza wspiera proces koordynacji walk i współpracy pomiędzy związkami odwołującymi się do tradycji anarchosyndykalistycznej oraz klasowymi i alternatywnymi związkami zawodowymi.

Nasze postulaty:

1. Sprzeciw wobec wszelkich umów o wolnym handlu i porozumień inwestycyjnych, które realizują doktrynę neoliberalną i zagrażają prawom pracowniczym i socjalnym;
2. Sprzeciw wobec neoliberalnej polityki Troiki (Komisja Europejska, Bank Światowy, Europejski Bank Centralny) narzucającej krajom Unii Europejskiej drastyczne cięcia budżetowe i redukcję praw pracowniczych i socjalnych.
3. Wsparcie oporu społeczności, które poddawane są praktykom neokolonialnym i rasistowskim: społeczności Palestyny, Kurdystanu i meksykańskich Indian i Indianek ze stanu Chiapas, i innych.

Uchwała ws. strategii działania OZZ Inicjatywa Pracownicza

Uchwała nr

IX Krajowego Zjazdu Delegatów Ogólnopolskiego Związku Zawodowego „Inicjatywa Pracownicza” nr z dn. marca 2015 r. ws. strategii działania Związku

Na podstawie § 22 pkt. 9 Statutu Związku uchwała się co następuje:

§ 1

IX Krajowy Zjazd Delegatów i Delegatesk przyjmuje załączony tekst „Nasza strategia działania” stanowiący wspólną platformę określającą strategię działania wszystkich struktur i jednostek organizacyjnych OZZ Inicjatywa Pracownicza.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załączniki (1) „Nasza Strategia działania”

Nasza strategia działania

OZZ IP jest związkiem mającym na celu z jednej strony obronę bieżących interesów i praw pracowników i pracownic, a z drugiej – zmianę społeczną zmierzającą w kierunku zniesienie wyzysku i demokratyzacji procesów gospodarczych.

Forma prawna związku zawodowego i ustawowe uprawnienia komisji zakładowych i międzyzakładowych traktujemy wyłącznie jako narzędzia dla wszystkich pracowników z danego zakładu, branży, regionu czy kraju – nie są one jedyną podstawą naszego działania i nie powinny go ograniczać. Ważniejsze od przepisów są dla nas wartości solidarności pracowniczej.

Chcemy tworzyć bojową i demokratyczną alternatywę dla pozostałych, często zbiurokratyzowanych i bezsilnych związków zawodowych – z tych powodów:

- (1) nie korzystamy z pełnych etatów na poziomie zakładowym – „godziny związkowe” dla zarządu powinny być równo dzielone pomiędzy poszczególne osoby z

prezydium tak aby członkowie i członkinie zarządów nie stawali się biurokratami, którzy i które tracą kontakt z miejscem pracy

- (2) „godziny związkowe” powinny być wykorzystywane wyłącznie na pracę dla związku – osoby z nich korzystające powinny przedstawiać Zebraniu rozliczenie czasu pracy podczas „godzin związkowych”, a Zebranie powinno ustalić jakie działania powinny być wykonywane podczas „godzin związkowych”
- (3) o wyborze osób chronionych decyduje Zebranie Członków i Członkiń, a prezydium jedynie formalizuje tę decyzję w związku z wymogami Ustawy o zz.;
- (4) wszelkie porozumienia (zmiany regulaminów pracy, wynagradzania, ZFSS, układy zbiorowe pracy) powinny być podpisywane tylko jeśli komisja wcześniej przeprowadzi głosowanie wśród pracowników i pracownic z zakładu lub zakładów objętych porozumieniem i przy standardowym quorum (50% uprawnionych) większość opowie się za przyjęciem porozumienia.
- (5) Zebranie określa jakie funkcje (i związane z nimi zadania i kompetencje) sprawują osoby wchodzące w skład prezydium, w granicach określonych przez statut.

Popieramy i aktywnie wspieramy wszelkie protesty pracownicze – nawet te które nie w pełni wypełniają wymogi ustawy o rozwiązywaniu sporów zbiorowych (zbyt restrykcyjnej i ograniczającej pod wieloma względami pracowników i pracownice).

Podstawą naszych działań jest solidarność całej klasy pracującej – aktywnie zwalczamy podziały wytwarzane przez państwo i kapitał i działamy na rzecz odtworzenia wspólnoty wszystkich osób utrzymujących się z pracy najemnej. Komisje IP działające w poszczególnych zakładach nie mogą wykluczać ze swoich szeregów określonych kategorii pracowników czy pracownic czy odmawiać pomocy osobom niezrzeszonym (z wyłączeniem osób stanowiących kadrę kierowniczą w zakładzie pracy, które – z definicji – reprezentują często interesy sprzeczne z interesami pracowników i pracownic). Wszystkie struktury IP powinny aktywnie angażować się we wsparcie tych komisji, które padają obiektem represji ze strony pracodawców lub państwa.

Ruch związkowy postrzegamy jako szeroki ruch społeczny, który nie zamyka się w bramach zakładu pracy – na nasze życie wpływa nie tylko sfera produkcji, ale i reprodukcji. Z tych powodów priorytetem jest dla nas zaangażowanie w walki lokatorskie, na rzecz praw kobiet, inicjatywy antymilitarystyczne i ekologiczne oraz wsparcie dla osób bezrobotnych i emerytów i emerytek.

Odcinamy się od wszelkich idei, organizacji i inicjatyw o charakterze rasistowskim, szowinistycznym, seksistowskim czy homofobicznym. Związek zawodowy jest organizacją wszystkich pracowników i pracownic, a naszymi przeciwnikami jest kapitał i państwo, a nie inni pracownicy i pracownice.

5. Zmiany statutowe

Reguły odpowiedzialności porządkowej i dyscyplinarnej członków związku

Problem sprawiać może tu norma wyrażona w pr. 14 pkt. 3 która w obecnym kształcie daje kompetencje instancji związkowej do zastosowania kary bez zakreślenia granic czasowych w którym takie zastosowanie mogło by nastąpić. Towarzyszy temu nie bezpieczeństwo partykularnego wykorzystywania tego środka nawet po bardzo długim czasie od powzięcia przez instancję związkową wiadomości o naruszeniu obowiązku, jeżeli kary mają być stosowane sprawiedliwie musi istnieć pewna dyscyplina w ich stosowaniu. Wprowadzić ją najlepiej poprzez ograniczenie czasowe – instancja będzie musiał się więc zebrać i podjąć decyzję w określonym czasie, lub przemilczeć przewinę. Takie rozwiązanie ograniczy możliwą manipulację i partykularyzm w stosowaniu środków porządkowych (upomnienie) i dyscyplinarnych (wykreślenie z listy członków i członkiń). Proponuje się więc sformułować ten przepis następująco:

par. 14 ust. 3 *„Kary stosuje komisja szczebla podstawowego, a wobec członków i członkiń władz krajowych Komisja Krajowa Związku nie później niż w terminie trzech miesięcy od powzięcia wiadomości o naruszeniu obowiązku.”*

W istocie w pkt. 3 w dotychczasowym jak i zmienionym kształcie ujmuje immunitet formalny dla członków władz krajowych wyłączając ich spod odpowiedzialności za przewinienie którego ukaranie leżałoby w kompetencji jednostki podstawowej związku albowiem wraz z wyborem do Komisji Krajowej członek związku nie przestaje odpowiadać odpowiedzialności porządkowej i dyscyplinarnej wobec jednostki podstawowej. Jest to rozwiązanie o tyle słuszne, że przy braku takiego zapisu jednostka podstawowa mogłaby zadecydować samodzielnie o wykreśleniu ze związku członka lub członkini władz krajowych, co mogło by zdestabilizować pracę Komisji Krajowej lub Krajowej Komisji Rewizyjnej i byłoby niedemokratyczne ponieważ mandat w do sprawowania funkcji w tych organach członek lub członkini związku otrzymuje od Zjazdu Delegatów i Delegatów a więc od przedstawicieli wszystkich komisji nie zaś od tej do której należy.

Natomiast przepis ten w kształcie w jakim jest obecnie – o czym warto pamiętać jeżeli się nie zmieni – przenosi odpowiedzialność za przewiną członka lub członkini władz krajowych popełnioną w obszarze kompetencji jednostki podstawowej związku na Komisję Krajową. Więc to Komisja Krajowa kara członka władz krajowych (Komisji Krajowej lub Komisji Rewizyjnej) za nieopłacanie składek członkowskich lub za nieprzestrzeganie uchwał jednostki podstawowej.

Problem zaś sprawia tu pkt 4 w miejscu w którym mówi o miesięcznym terminie wniesienia odwołania do wyższej instancji nie uwzględniając tego, iż poza instancjom stałą (Komisja Krajowa), do której w każdej chwili takie odwołanie może być skierowane, funkcjonuje też instancja sesyjna w postaci Krajowego Zjazdu Delegatów i Delegation do której zgodnie z dotychczasowym rozwiązaniem odwołanie mogło być skierowane jedynie w czasie trwania sesji zjazdu, pod warunkiem że ta odbywała się w trakcie biegu terminu na złożenie odwołania. Konieczne jest więc ustanowienie co najmniej organu zastępczego dla przyjęcia odwołania zobowiązanego do przedłożenia go na sesji zjazdu.

Ponadto w pkt. 4 ani dalej nie rozstrzygnięto o suspensywności bądź braku przymiotu suspensywności tegoż środka odwoławczego. Jako że nie wskazano wprost na zawieszenie zastosowania kary wykluczenia ze Związku do czasu rozpatrzenia odwołania to kompetencję instancji wyższej do jej rozpatrzenia należy rekonstruować podług wskazań wykładni celowościowej, ponieważ osoba niebędąca członkiem związku w innej sytuacji nie podlegała by już odpowiedzialności dyscyplinarnej. Palącą kwestią jest też ustalenie jasnych reguł wnoszenia tego środka odwoławczego i reguł ewentualnego zawieszenia w prawach i obowiązkach członków na czas rozpatrzenia odwołania od wymierzenia kary wykluczenia ze związku. Ewentualne zawieszenie członka powinno leżeć w gestii instancji która wymierzyła karę, ponieważ ona badała już sprawę, stąd też powinna ona otrzymać odpis odwołania.

Wątpliwości budzi też dotychczasowy pkt. 5 konstytuujący reguły zatarcia kary (w domyśle) upomnienia, ograniczając czasowo kompetencje instancji ją wymierzającą do jej zatarcia tylko do 6 miesięcy od dnia jej wymierzenia. Przyjąć należy, iż demokratyzacja reguł dyscyplinarnych wymaga raczej przeciwnych rozwiązań uzależniających zatarcie się kary od

upływu pewnego okresu następującego po wymierzeniu kary (nie zaś „do” jego upływu). Takie są zresztą celowościowe założenia tej instytucji, by osoba ukarana nie była ową karą „napiętnowana” w chwili gdy społeczne reperkusje przewiny z czasem wygasną.

Z uwagi na powyższe proponuje się następujące zmiany par. 14 począwszy od pkt. 4:

„4. Od uchwały o ukaraniu przysługuje zainteresowanemu lub zainteresowanej prawo odwołania się do wyższej instancji związkowej w terminie jednego miesiąca, licząc od dnia doręczenia tej uchwały. Odwołanie wnosi się bezpośrednio do instancji odwoławczej odpis jego doręczając instancji która wymierzyła karę.

5. Odwołanie winno zostać rozpatrzone na najbliższym posiedzeniu instancji odwoławczej przez podjęcie decyzji o utrzymaniu uchwały, zmianie, uchyleniu bądź skierowaniu do ponownego rozpatrzenia.

6. Odwołanie wstrzymuje wykonanie kary jednak przy zastosowaniu kary wykluczenia ze Związku instancja, która ją wymierzyła może zadecydować o zawieszeniu w prawach i obowiązkach członka związku do czasu jego rozpatrzenia.

7. Odwołanie od członka lub członkini władz krajowych przyjmuje Komisja Krajowa i przedstawia je na najbliższym posiedzeniu Zjazdu Delegatów i Delegation Związku.

8. Kara upomnienia zacięra się w ciągu 6 miesięcy od dnia w którym ją wymierzono jeżeli instancja która ją wymierzyła nie podejmie uchwały o jej zatarciu przed upływem tego terminu.”

Zmiany stylistyczne

W par. 15 pkt. 2 z przyczyn stylistycznych należało by zmienić principium pkt. 2 zapisując je

Władzami związku są

„podstawowe – międzyzakładowe, zakładowe, kół.”

Zasady odwoływania członków i członkiń władz Związku

W par. 16 pkt. 1 lit. e gdzie mowa o odwołaniu członka władz związku „na zasadach podobnych do jego powołania” należy uściślić iż chodzi o „odpowiednie stosowanie zasad określających jego powołanie”. U podstaw wyrażenia „na zasadach podobnych do ich powołania” w strukturze głębokiej może kryć się wiele różnych znaczeń z których jedno mogli byśmy zmanifestować formalnie mówiąc: „na zasadach nieidentycznych lecz zbliżonych do jego powołania”. Jako że nie wiadomo jaką wartość semantyczną przypisać słowu „podobne”, bo nie wiążą się z tym żadne ugruntowane reguły wykładni, trudno będzie rozstrzygnąć o stosunkowym udziale komponentu „nieidentyczny” a „zbliżony” co jest krokiem koniecznym na drodze odtworzenia z tego aktu norm konstytuujących instytucję odwołania członka organu. Lepiej więc jest mówić o „odpowiednim” stosowaniu przepisów lub zasad. Po pierwsze dlatego iż do wyrażenia „odpowiednie stosowanie” wypracowano odpowiednie dyrektywy jego wykładni i nie budzi ono większych wątpliwości na gruncie interpretacji tekstów prawnych – znaczy ono tyle co a) stosować w zakresie możliwym dla nowych okoliczności, b) nie stosować w zakresie w którym to już niemożliwe dla nowych okoliczności, c) zmienić te zasady i tylko te zasady których nie można zastosować wprost i nie można ich też wprost odrzucić i tylko w takim zakresie o ile to konieczne do usunięcia ich niezastosowalności. Po drugie zaś zakres swobody uznania wprowadzonego wyrażeniem odpowiednie stosowania (z uwagi na ugruntowane dyrektywy wykładni z nim związane) jest o wiele mniejszy niż przy wyrażeniu „odpowiednie” co bardziej odpowiada demokratycznym założeniom jakie legły u podstaw tego zapisu.

Z uwagi na niekonsekwencję między pryncypium a treścią litery e par. 16 [w dotychczasowym brzmieniu: „Mandat członka i członkini organu Związku przed upływem kadencji wygasa w razie: (...) właściwa komisja może także odwołać członka lub członkinię organu Związku, na zasadach podobnych do jego lub jej powołania.”] należy z lit. e uczynić pkt. 2, zaś dotychczasowemu pkt. e nadać brzmienie „odwołania”.

Z dotychczasowej lit. e należy wykreślić słowo „może” jako zbędne (nie mające odpowiednika w rekonstruowanej w oparciu o ten tekst strukturze normy).

Proponujemy więc następujący kształt par. 16:

Par. 16

1. Mandat członka i członkini organu Związku przed upływem kadencji wygasa w razie:

- a) rezygnacji z mandatu, utraty praw członkowskich oraz ograniczenia zdolności do czynności prawnych,*
- b) wystąpienia bądź wykluczenia ze Związku w trybie ustalonym w Statucie,*
- c) śmierci,*
- d) niemożności pełnienia funkcji przez okres dłuższy niż 3 miesiące, chyba że właściwa komisja podjęła inną decyzję,*
- e) odwołania.*

2. Właściwa komisja odwołuje członka lub członkinię organu Związku odpowiednio stosując zasady określające jego lub jej powołanie.

6. Program działań Związku na lata 2015-2017

Plan rozwoju związku na lata 2015-2017

[Opis działań podejmowanych na rzecz: powstania nowych komisji, zwiększania liczebności i znaczenia istniejących komisji, organizowania komisji w nowych branżach i regionach, zwiększenie aktywności członków i członkiń związku oraz przeciwdziałanie biurokratyzacji i postawom „klientelistycznym”]

Realizacja ustaleń z I Konferencji Programowej OZZ IP – działania nakierowane na: (1) zwiększenie identyfikacji członków i członkiń ze związkiem, (2) zapoznanie nowych osób i nowych komisji z zasadami działania IP, dokumentami programowymi, strategią działania etc., (3) wzrost liczebności związku i powstawanie nowych struktur, (4) wzmocnienie (merytoryczne i organizacyjne) komisji OZZ IP, (5) przeciwdziałanie biurokratyzacji komisji i postawie „klientelistycznej” – zachęcanie większej liczby członków i członkiń do włączenia się w działania związku. Planowane działania:

- przygotowanie poradnika (w wersji papierowej i elektronicznej) dla członków i członkiń – poradnik pisany z perspektywy indywidualnej, prezentujący prawa i obowiązki członków i członkiń związku oraz zawierający informacje na temat możliwych form zaangażowania w działalność związkową.
- przygotowanie poradnika (w wersji papierowej i elektronicznej) dla komisji związku – poradnik zawierający omówienie struktury OZZ IP, przydatne informacje w codziennej działalności komisji (ewidencja członków, finanse, podział prac, komunikacja do wewnątrz i na zewnątrz), uprawnienia i możliwości działania komisji oraz rady w zakresie strategii działań związkowych.
- powołanie grupy roboczej „zespół ds. analiz ekonomicznych” zajmującej się analizą problemów gospodarczych i prezentowaniem stanowisk i opinii związku w tym zakresie.
- przygotowanie i udostępnienie komisjom większej ilości materiałów informacyjnych i gadżetów promocyjnych.

- Stworzenie działu na stronie internetowej związku z ograniczonym dostępem (tylko dla członków i członkiń związku upoważnionych przez komisję) zawierającego:
 - wzory pism i papieru firmowego
 - logotypy OZZ IP w różnych formatach
 - bazę zdjęć z akcji do wykorzystania przy przygotowaniu materiałów informacyjnych (ulotki, plakaty, naklejki etc.)
 - wzory pism kluczowych w codziennej działalności związkowej
- *Koordinacja OZZ IP na poziomie branżowym* – proponowane działania:

Przeprowadzenie na IX KZD dyskusji w grupach wyodrębnionych ze względu na branże nt.: (1) wspólnych problemów, które łączą komisje OZZ IP z danej branży bez względu na zakład pracy; (2) działań jakie można podjąć aby więcej pracowników i pracownic z danej branży powołało komisje IP w swoich zakładach pracy (np. opracowanie materiałów informacyjnych dla danej branży, wspólne akcje ulotkowe pod zakładami pracy, strona internetowa i/lub wykorzystanie mediów społecznościowych); (3) formy w jakiej komisje te mogłyby na co dzień współpracować (np. regularne zebrania i dyskusje, regularna wymiana informacji, wspólna publikacja drukowana lub internetowa, wspólny budżet i odrębna osobowość prawna dla struktury branżowej, wybranie osób zajmujących się kontaktami z innymi komisjami z branży oraz kontaktami z osobami nieuzwiązkowymi, ale zainteresowanymi działaniem w IP).

W zależności od wyników dyskusji: (1) powołanie federacji branżowych jako odrębnej struktury umocowanej w statucie; (2) powołanie grupy lub grup roboczych mających zająć się koordynacją działań IP w danej branży (składających się z członków i członkiń komisji z danej branży).

- *Koordinacja OZZ IP na poziomie lokalnym* – proponowane działania:

Wpisanie do statutu możliwości powołania federacji lokalnej (posiadającej odrębną osobowość prawną, możliwość tworzenia własnego budżetu i autonomię w sprawach lokalnych – dotyczących działań w danym województwie) w sytuacji, gdy w danym województwie działają co najmniej 3 komisje OZZ IP.

- *Przyjęcie uchwały KZD ws. strategii działania OZZ IP* (dokument programowy mający rangę równą deklaracji programowej i ideowej) – definiującej nasz sposób prowadzenia działalności związkowej, relacje między zebraniem członków i członkiń a prezydiami, ograniczenia w stosowaniu ustawowych

Działania na polu związkowym i społecznym

Wynagrodzenia

- *Kampania informacyjna nt. jawności wynagrodzeń* – przygotowanie i publikacja poradnika prawnego nt. działań jakie można podjąć na zakładzie pracy, przygotowanie tekstu stanowiska (analiza politycznego i strategicznego znaczenia jawności płac) i wzorów materiałów informacyjnych (plakat, ulotka) na ten temat oraz przeprowadzenie skoordynowanych akcji ulicznych w poszczególnych miastach/zakładach pracy
- *Działania na rzecz podniesienia płacy minimalnej* – kampania informacyjna realizowana razem z Sierpniem 80 – opracowanie merytoryczne tematu (odrębny numer „Nowych strategii i analiz”), przygotowanie materiałów informacyjnych (naklejki, plakaty, ulotki), skoordynowane akcje uliczne.
- Uwzględnienie postulatów dotyczących wynagrodzeń w negocjowaniu regulaminów wynagradzania i zawieranych UZP oraz systematyczna analiza i dyskusja nad regulacjami dotyczącymi wynagrodzeń w zakładach gdzie działają komisje związku (podsumowanie analizy na Konferencjach Programowych)

Czas pracy

- Przygotowanie opracowania na temat obowiązujących regulacji prawnych z zakresu czasu pracy i faktycznej długości czasu pracy w Polsce i innych krajach (wraz ze wskazaniem jakie strategie skracania czasu pracy można podjąć na poziomie zakładowym) oraz opracowanie i publikacja odrębnego numeru „Nowych analiz i strategii” na ten temat.

- Uwzględnienie postulatów dotyczących czasu pracy w negocjowaniu regulaminów pracy i wynagradzania i UZP oraz systematyczna analiza i dyskusja nad regulacjami dotyczącymi czasu pracy w zakładach gdzie działają komisje związku (podsumowanie analizy na Konferencjach Programowych)

BHP

- Ustalenie stałej, *corocznej mobilizacji 28 kwietnia* - w *Dzień Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy*. Mobilizacja zakłada skoordynowane akcje uliczne i dystrybucję materiałów ulicznych na temat wypadków przy pracy.
- Opracowanie poradnika i szkolenia nt. funkcjonowania *Społecznej Inspekcji Pracy* i możliwości wykorzystania tej instytucji przez komisje OZZ IP.
- Większy nacisk na problematykę BHP w materiałach przygotowywanych przez Grupę roboczą ds. prawa pracy.
- Analiza regulacji dotyczących bhp na poziomie zakładowym podsumowana na Konferencji Programowej OZZIP

Prekariat, umowy śmieciowe, niestabilność zatrudnienia

- Demonstracja „My prekariat” 23 maja 2015 r. (planowana jako wydarzenie cykliczne) połączona dyskusją programową nt. walki z niestabilnością zatrudnienia.
- Opracowanie poradnika nt. strategii działań związkowych w firmach stosujących umowy śmieciowe na podstawie dotychczasowych doświadczeń IP.
- Ciągła presja na instytucje publiczne mająca skłonić je do rezygnacji z podwykonawstwa lub wymagania od wykonawców zawierania umów o pracę
- Analiza regulacji dotyczących polityki zatrudnieni na poziomie zakładowym podsumowana na Konferencji Programowej OZZIP

Prawo do strajku i wolność działalności związkowej

- Ponowny apel do wszystkich organizacji związkowych ws. wspólnych działań przeciwko antyzwiązkowym represjom i łamaniu prawa do strajku, propozycja wspólnej demonstracji. Prowadzenie mobilizacji w kwestii łamania praw związkowych i prawa do strajku na zasadzie „szerokiego frontu” wszystkich organizacji związkowych, które dostrzegają ten problem.
- Opracowanie i wydanie raportu na temat łamania prawa do strajku i wolności związkowych w Polsce, przygotowanie wersji angielskiej raportu /szczegóły niżej/
- Zorganizowanie konferencji tematycznej na temat łamania prawa do strajku i wolności związkowych.

Usługi publiczne

Na poziomie zakładowym:

- Aktywny sprzeciw wobec wszelkich prób prywatyzowania instytucji publicznych;
- Wysuwanie – w toku negocjacji układów zbiorowych, toczonych sporów zbiorowych czy ustalania zmian w regulaminach pracy, wynagradzania bądź premiowania – postulatów zmierzających do zablokowania procesów prywatyzacji i komercjalizacji;

Na poziomie lokalnym:

- Prowadzenie działań protestacyjnych, których adresatem będą lokalne (samorządowe) instytucje publiczne planujących prywatyzację – w celu zablokowania tych planów;
- Inicjowanie współpracy pomiędzy komisjami zakładowymi, międzyzakładowymi i środowiskowymi, w celu obrony instytucji publicznych;
- Współpracę z ruchami społecznymi oraz beneficjentami usług publicznych, które walczą z prywatyzacją (przykładowo tworzenie koalicji pracowników/pracownic, rodziców i działaczy miejskich przeciwko prywatyzacji szkół, przedszkoli czy żłobków).

Na poziomie krajowym i międzynarodowym:

- Dalsza publikacja i dystrybucja materiałów informacyjnych dla członków i członkiń związku – tłumaczących naszą krytykę prywatyzacji instytucji publicznych;
- Wsparcie inicjatywy i działań innych związków i grup pracowniczych i organizacji społecznych walczących z prywatyzacją;
- Promowanie idei pracowniczej kontroli nad produkcją i procesem pracy poprzez publikacje, konferencje, dyskusje etc.
- Wymiana doświadczeń i skoordynowanie działań z ruchami pracowniczymi i organizacjami społecznymi z innych państw, w celu wzajemnego wykorzystywania doświadczeń z różnych krajów, wyrażania poparcia i pomocy w czasie protestów, wspólnej refleksji nad metodami budowy międzynarodowych inicjatyw w obronie powszechnego dostępu do dóbr publicznych.

Równość płci, prawa kobiet

- Ustalenie stałej mobilizacji związku na 8 marca oraz w listopadzie (podczas dni akcji przeciwko przemocy wobec kobiet)
- Regularne publikowanie materiałów informacyjnych nt. równości płci i praw kobiet (ze szczególnym uwzględnieniem kwestii pracy reprodukcyjnej, dyskryminacji i przemocy) – ulotek, plakatów, naklejek
- Zapewnienie podczas wszelkich inicjatyw organizowanych przez OZZIP (konferencje, zjazdy, demonstracje) możliwości skorzystania przez uczestników i uczestniczki z darmowej opieki nad dziećmi świadczonej nieodpłatnie przez innych członków i członkinie związku.
- Analiza regulacji dotyczących równości płci, mobbingu i dyskryminacji płacowej na poziomie zakładowym podsumowana na Konferencji Programowej OZZIP

Działania międzynarodowe

- Przystąpienie na pełnych prawach członkowskich do „Europejskiej Sieci Alternatywnych i Oddolnych Związków Zawodowych”

- Powołanie grupy roboczej ds. międzynarodowych, której zadaniem jest wsparcie sekretarz/a ds. międzynarodowych w kontaktach ze związkami i organizacjami społecznymi z innych państw oraz regularne tłumaczenie materiałów OZZ IP na język angielski (i inne języki w miarę możliwości: francuski, hiszpański).
- Włączenie się w kampanie informacyjne prowadzone przez Sieć - nt. wolności związkowych oraz kampanię „Kapitaliści nas droga kosztują” (informacja nt. społecznych, ekonomicznych i ekologicznych kosztów systemu kapitalistycznego) poprzez tłumaczenia i upowszechnianie w Polsce materiałów przygotowanych przez związki tworzące Sieć oraz opracowanie własnych materiałów (analizy, infografiki, raporty).
- Rozwijanie międzynarodowej współpracy między grupami organizującymi się w sektorze logistycznym
- Kontynuacja współpracy z polską kampanią BDS („Bojkot – Wycofanie inwestycji – Sankcje) oraz międzynarodową kampanią BDS (za pośrednictwem Sieci) – informowanie za pomocą mediów związku o inicjatywach kampanii, udział w konferencjach i spotkaniach (w tym nawiązanie współpracy z niezależnym ruchem związkowym z Palestyny), poparcie dla protestów i demonstracji przeciwko okupacji Palestyny.
- Kontynuacja kampanii przeciwko TTIP i innym międzynarodowym umowom handlowym/inwestycyjnym negatywnie wpływającym na prawa pracownicze i socjalne.
- Poparcie i aktywna pomoc dla inicjatyw solidarnościowych z narodami i społecznościami walczącymi przeciwko represjom i okupacji w Kurdystanie (połączone z analizą projektu kurdyjskiego „demokratycznego konfederalizmu” i upowszechnieniem informacji na ten temat w Polsce) i meksykańskim stanie Chiapas (Zapatyści).
- Kontynuacja współpracy z Clean Clothes Campaign Polska w zakresie warunków pracy w przemyśle odzieżowym oraz solidarności z pracownikami i pracownicami z tego sektora krajów globalnego Południa.

System zabezpieczenia społecznego

- Opracowanie materiałów informacyjnych (analizy, infografiki) nt. SZS na potrzeby związku.
- Aktywny udział w debacie publicznej nt. organizacji systemu zabezpieczenia społecznego i prezentowanie stanowiska związku w tej kwestii.
- Poparcie dla protestów organizacji opiekunów, opiekunek i rodziców osób niepełnosprawnych zmierzających do zwiększenia świadczeń finansowych dla tej grupy.
- Opracowanie materiałów prawnych dot. sytuacji i praw osób bezrobotnych oraz osób niepełnosprawnych.

Aktywność na polu społecznym

- Kontynuacja współpracy z organizacjami lokatorskimi – stały dodatek do Biuletynu, wsparcie blokad eksmisji i demonstracji. Współpraca i wsparcie dla ruchu squatterskiego oraz wszystkich grup i osób mieszkających w pustostanach.
- Stała mobilizacja w pierwszy weekend października „Dzień Lokatora” – wsparcie związku dla demonstracji organizowanych w Warszawie przez organizacje lokatorskie.
- Przygotowanie analiz i materiałów dot. problematyki rozwoju nacjonalistycznej oraz konserwatywno-liberalnej prawicy i sprzeczności między interesami i dążeniami ruchu pracowniczego a programem i działaniami skrajnej prawicy.
- Kontynuacja współpracy z Fundacją Centrum CSR (<http://www.centrumcsr.pl/kategoria/o-centrum/>) w zakresie monitorowania zamówień publicznych w Polsce i warunków pracy w sektorze produkcji sprzętu AGD-RTV.
- Poparcie dla demonstracji i akcji przeciwko szkodliwym dla środowiska inwestycjom (energia atomowa, kopalnie odkrywkowe, wydobywanie gazu łupkowego metodą

„frackingu” - szczelinowania), opracowanie koncepcji programowej związku w zakresie kwestii ochrony środowiska naturalnego.

Media

- Jeżeli osoba z KK odpowiedzialna za informację nadal miałaby pełnić rolę pośrednika pomiędzy lokalnymi komisjami a mediami, to należałoby rozważyć stworzenie platformy internetowej, dającej możliwość automatycznego powiadamiania sekretariatu o podjętych przez poszczególne komisje działaniach informacyjnych. W ten sposób uniknęlibyśmy dublowania się przy przesyłaniu informacji, a tym samym wywoływania zamieszania u dziennikarzy. Ponieważ jednak poszczególne komisje, które prowadzą działania w przestrzeni publicznej, mają własne lokalne kanały informacyjne, taka platforma jest póki co zbędna.
- Zgromadzenie w zamkniętej części strony internetowej OZZ IP adresów email i telefonów do dziennikarzy, na bieżąco aktualizowane przez komisje i sekretariat prasowy. Opublikowanie w tej części wzorów komunikatów prasowych do wykorzystania przez komisje, a także skrypt instruujący jak należy przygotować informację dla mediów zgodnie z wymogami prasy, zawierający sprawdzone i efektywne metody komunikacji.
- W kwestii podejścia do strony internetowej jako do medium informacyjnego związku należy ponowić apel o traktowanie jej przez komisje jako pierwszoplanowej platformy – nie miejsca gdzie trafiają przeklejone artykuły z innych portali.
- Powołanie grupy roboczej ds. mediów zajmującej się kontaktami z prasą i mediami w zakresie działań ogólnopolskich OZZ IP (przygotowanie notatek prasowych, bieżące kontakty z redakcjami, organizowanie konferencji prasowych);

Szkolenia

Główne zadania dla grupy szkoleniowej w 2015 roku zostały zdefiniowane jako:

1. opracowanie drugiej części szkolenia „ABC działalności związkowej”

2. kontynuowanie szkoleń, w szczególności dla nowopowstałych komisji
3. powiększenie grona osób zaangażowanych z grupę szkoleniową, w tym osób prowadzących szkolenia

- Planowany harmonogram szkolenia tematycznego „ABC działalności związkowej – Inicjatywa Pracownicza” na 2015 rok:
 1. szkolenie w Poznaniu – 17/18 stycznia 2015
 2. Płock // Łódź // Warszawa – szkolenie w Łodzi – luty 2015
 3. Wrocław // Wałbrzych // Opole // osoby z ChungHong – kwiecień 2015
 4. województwo lubuskie - maj 2015

Dodatkowo należy założyć, że szkolenia takie będą organizowane dla nowopowstałych komisji. Wówczas osoby prowadzące będą jechały i prowadziły szkolenie dla konkretnej komisji w jej miejscowości działania.

- Opracowanie drugiej części szkolenia „ABC działalności związkowej”

Propozycje modułów szkoleniowych, które powinny znaleźć się w drugiej części szkolenia „ABC działalności związkowej”:

- Wewnętrzny rozwój komisji związkowej
- Struktura i organizacja IP
- Model działania IP
- Działalność poza zakładem pracy
- Główne problemy współczesnego rynku pracy
- Negocjacje z pracodawcą/czynią

Planujemy zakończyć etap przygotowań programu szkolenia nr 2 do września 2015 roku.

Od września planujemy przeprowadzać po jednym szkoleniu z tematu nr 2 w miesiącu, tj. łącznie 4 szkolenia dwudniowe w 2015 roku.

Zakładamy, że w 2015 roku zostanie przeprowadzonych łącznie około 10 dwudniowych szkoleń.

- Przygotowanie podręcznika

W 2015 r. planujemy rozpocząć prace nad przygotowaniem podręcznika na podstawie I i II modułu szkolenia „Podstawy działalności związkowej”

- Szacowane koszty:

Skala wydatków poniesionych na poczet programu szkoleniowego w 2014 roku wskazuje, że minimum środków koniecznych do przeprowadzenia 10 szkoleń to 5000 zł. Ponieważ jednak zrealizowane szkolenia udało się przeprowadzić jak dotychczas po najmniejszych kosztach, a dodatkowo część osób uczestniczących nie wносиła o przysługujący im zwrot kosztów podróży czy nocleg, należy założyć, że konieczna będzie większa kwota – 6000 zł.

Kolejne szkolenia dalej będą organizowane w oparciu o zasadę maksymalnej oszczędności, czyli poszukiwać będziemy tanich połączeń oraz noclegów w domach prywatnych, nie mamy jednak pewności, czy zawsze to będzie możliwe.

Chcemy pozostawić jako zasadę współdzielenie kosztów z komisjami lokalnymi, które opłacają koszty wyżywienia członków i członkiń uczestniczących w szkoleniu.

Wnioskowana kwota budżetu na program szkoleniowy w 2015 roku ze środków Komisji Krajowej – 6000 zł

W 2016 r. kwota 6 000 zł + koszt wydania podręcznika (ok. 2 000 zł)

7. Uchwały końcowe

Uchwała o zwołaniu II Konferencji Programowej Związku

Uchwała nr

IX Krajowego Zjazdu Delegatów Ogólnopolskiego Związku Zawodowego „Inicjatywa Pracownicza” nr z dn. marca 2015 r. ws. zwołania II Konferencji Programowej Związku

Na podstawie § 22 pkt. 11 Statutu Związku uchwała się co następuje:

§ 1

IX Krajowy Zjazd Delegatów i Delegation zobowiązuje Komisję Krajową do zorganizowania II Konferencji Programowej Związku w terminie do 30 czerwca 2016 r.,

§ 2

IX Krajowy Zjazd Delegatów i Delegation zobowiązuje Komisję Krajową do uwzględnienia w programie analizy realizacji postulatów programowych Związku na poziomie zakładowym.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Decyzja ws. przygotowania Materiałów z VIII i IX Krajowego Zjazdu Delegatów i Delegation

IX Krajowy Zjazd Delegatów i Delegation zobowiązuje Komisję Krajową do przygotowania do końca roku 2015 materiałów z VIII i IX Zjazdu w formie stanowiącej opis głównych

dyskusji, poruszanych zagadnień oraz podjętych ustaleń – w formie publikacji drukowanej i elektronicznej (dostępnej na stronie internetowej Związku).